

ARCHIEF PENSIONADO'S 2017

MAANDAG 6 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BRÜGGEN-HARIKSSEE

Geweldig fietsweer vandaag. Een lekker zonnetje en de wind was een stuk minder dan in het weekend. Het mag dan ook geen verbazing wekken dat het weer volle bak was op het Hingen. Maar liefst 16 rijders stonden om 10 uur bij John op de stoep. Het is de laatste tijd op maandag nog drukker dan op de zaterdag, een goed teken voor de sfeer bij de Pensionado's. Ook aanwezig was de kersverse ridder, Koos Jans. Dat het feesten hem geen kwaad heeft gedaan bleek wel weer uit zijn vele kopwerk. Waar haalt hij het toch vandaan? Hub werd uitverkoren om vandaag voor de route te zorgen. En dan weet je het wel, het werd alweer een geweldige trip. Via Asenray ging het richting Duitsland. We zijn allerlei plaatsen tegengekomen waarvan de meesten onder ons nog nooit gehoord hadden, laat staan dat ze er al eens gefietst hadden. Zoals boven al aangehaald nam Koos weer zijn vaste stek op kop van de meute in. Afwisselend werd hij vergezeld van Har v.d. Vorst, Hub v. Eck of Steven Bonestroo, en natuurlijk ben ik nu nog enkele mensen vergeten. Maar als je zoals gewoonlijk achter in de groep hangt kan dit je wel eens ontgaan. Het tempo was zoals gebruikelijk bij de Pensionado's, lekker doorrijden maar zodanig dat iedereen goed kan volgen. En dat heeft tot gevolg dat iedereen het prima naar zijn zin heeft en evengoed wordt er een mooi gemiddelde gehaald. Niet dat dit nu zo belangrijk is, maar het geeft aan dat je met beleid een heel eind komt. De bekende plaatsen die we doorkruisten waren bv. Brügggen en ook zag ik nog ergens Lüttenforst staan. Maar de prachtige binnenwegen die Hub ons voorschotelde waren voor het gros van de rijders toch helemaal nieuw. Zo kwamen we op een gegeven moment in de buurt van Arsbeck. Net voor dit plaatsje werd er opeens "LEK" geroepen, maar dit was zg. tactisch lek, want enkele Pensionado's moesten een sanitaire stop maken. En door LEK te roepen stopt meteen iedereen. Op ons gemak werd er ook nog een banaantje weggewerkt en zo konden we verder. Maar net nadat we Arsbeck voorbij waren was het echt LEK. De nieuwbakken ridder Koos stond plat. Natuurlijk hoefde zijne excellentie zelf niet zijn handen vuil te maken want Piet loste dit klusje zoals gewoonlijk meteen op. Hierna konden we weer verder en via St. Ludwig ging het richting Montfort. Zo kwamen we, na weer 90 prachtige kilometers, rond half twee terug op het Hingen. Het wordt langdradig, maar toch kunnen we evengoed voor de zoveelste keer zeggen: LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 2 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BRUG STEIN

Met 6 rijders stonden we om 1 uur klaar op het Hingen. Omdat er een stevige Zuidwestenwind stond werd er voorgesteld om via Heppeneert richting de brug in Stein te rijden. Natuurlijk vond iedereen dat prima en Har v.d. Vorst en Pieter namen de taak op zich om de groep aan te voeren. In een lekker tempo ging het richting Maaseik. Wel was Heppeneert vandaag moeilijk te bereiken. Het schijnt dat het wegdek een nieuwe laag asfalt krijgt en men was volop aan het werk. Na twee pogingen om binnendoor Heppeneert te bereiken gaven we de moed maar op en werd er doorgereden tot Elen. Ook hier namen we de verkeerde afslag maar de meesten hadden gisteren naar de veldrit gekeken en men meende dat wij dat ook konden. We moesten nl. een stuk over een veldweg en tot slot ook nog een steile trap op. Pieter gooide zelfs zijn fiets als een echte veldrijder over zijn schouder en hij stooft zo die trap op. De anderen deden het rustig aan. De fiets in het gootje en rustig lopen, zo kom je er ook. Nu ging het over het fietspad, tegen de wind. Natuurlijk was het tempo zo dat iedereen goed kon volgen. Cor kwam Pieter aflossen en hij meende dat het wat harder kon. Maar het Hijgend Hert,

(flinke tegenwind), gaf meteen aan dat dat niet de bedoeling was, het is tenslotte wintertijd en dan hoeft het niet meer zo hard. Dus werd er getemperd en in een lekker tempo bereikten we de brug in Stein. Nu kregen we de wind mee en dat was goed te merken. Het tempo ging omhoog en alweer Cor meende dat het koers was. Maar John is onverbiddelijk en hij liet meteen een gaatje vallen. Pieter vroeg nog of het niet meer ging. Als antwoord kreeg hij: "Hert gaat wel, maar voor mij hoeft dat 's winters niet meer". Dus werd er alweer geminderd en in een rustiger tempo werden de resterende kilometers afgelegd. Zo kwamen we rond half vier alweer terug op het Hingen, met ruim 65 km. op de klok. Nu vonden Har en John het nog te vroeg om al naar huis te gaan en ze besloten om de twee Montfortanen, Geert en Cor, netjes naar huis te brengen. Dit betekende dus dat ze even voor 4 uur weer terug waren op het Hingen, een kleine 80 km. gefietst en in een lekker tempo. Zo hoort het dus op de donderdagmiddag.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 30 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE MIDDEN-LIMBURG

De wintertijd is begonnen, maar aan het weer was dat gelukkig nog niet zo te merken. Een lekker zonnetje maar toch nog behoorlijk fris om 10 uur. Toch waren er weer 12 rijders present. Na kort overleg werd er besloten om, gezien de Noordwestenwind, richting Altweeterheide te gaan. Via Maaseik, om toch aan de nodige kilometers te komen, werd er begonnen. Koos Jans zette zich meteen op kop en deze geweldenaar is hier alweer de hele dag gebleven. Waar haalt hij dit toch vandaan. Afwisselend kwamen Pieter, Har v.d. Vorst en zelfs af en toe John V. naast Koos rijden. Maar vooral John hield dit niet lang vol en hij moest snel weer uit de wind gaan zitten. Het verliep vandaag voorspoedig en via Stramproy en Altweeterheide ging het naar Tungalroy en Swartbroek. In Ell namen we afscheid van Hub v. Eck die eerder thuis moest zijn. De rest ging lekker verder en via Kelpen ging het richting Nederweert. Binnendoor naar 't Kruis en toen was het gelukkig gedaan met de tegenwind. Het tempo werd iets hoger gezet maar John hield het vandaag goed in de gaten. Als Koos en Pieter eens wat harder wilden rijden liet hij meteen een gaatje vallen zodat de kopmannen wisten dat ze iets moesten temperen. Het is tenslotte al bijna november, dus moeten we toch wat gas terug gaan nemen. De gebruikelijke weg via Heythuysen en Grathem leverde geen problemen op en zo kwamen we aan bij de "Col de la Meuse" in Wesse. In een lekker tempo ging het omhoog en John zat weer op het vinkentouw om alweer een putch uit te voeren. Maar Pieter had blijkbaar zijn troepen goed geïnstrueerd want John werd mooi ingesloten zodat hij geen kant op kon. En zo won Pieter met twee vingers in de neus vandaag de bergprijs. Prima geregeld, zo kan het dus ook. De mensen van Montfort werden natuurlijk weer mooi thuis afgeleverd en met een kleine 95 km. op de teller kwamen we even voor half twee weer terug op het Hingen. Heerlijk gefietst en zo hoort het dus ook.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 26 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

VOORBEREIDING MEINWEG-BIRGELEN

Alweer 7 rijders present op de donderdagmiddag. We zien dus dat er iedere week weer meer mensen komen, een prima zaak. 3 Mensen van Montfort, Geert, Cor en Wil, en uit echt Piet Peeters en Pieter, Paul vanuit Schiberg en John van het Hingen. Cor stelde voor om de rit van a.s. zaterdag al enigszins te verkennen, en iedereen was het hier natuurlijk mee eens. Wil Nissen, die er redelijk zomers bij stond, nam natuurlijk de koppositie in, samen met Cor. Het tempo lag meteen behoorlijk hoog, eigenlijk te hoog voor de Pensionado's, maar de conditie is nog steeds zo goed dat iedereen kon

volgen. Cor stuurde ons via Maria Hoop naar Breuchelchen en van hieruit richting Effeld. Ondertussen had Pieter de plaats van Cor ingenomen en de rest hield zich lekker uit de wind. Via Rothenbach ging het naar de Meinweg waar Wil een sanitaire stop plande. De rest stoomde netjes door en als een groep werd er naar boven gereden. Maar John, linkeballend als gewoonlijk, bleef netjes in het wiel tot net voor de top. Hier plaatste hij een splijtende demarage en met alles wat hij in zich had probeerde hij de punten te pakken op de top. En wat normaal niet mogelijk is, lukte hem vandaag. Zijn "Cartouche" was zo sterk dat de rest hem niet meer te pakken kreeg. We denken dat dit eenmaal maar nooit weer zal zijn. A.s. zaterdag zullen de Suisters zich zeer zeker niet laten verrassen. Boven werd natuurlijk gehegroepeerd en samen werd de rit vervolgd. Over het fietspad tussen Unterbruch en Arsbeck was het wel eventjes goed uitkijken, maar gelukkig hebben ze toch wat aan de slechte plekken gedaan zodat het nu redelijk te berijden is. Door het bos omlaag naar Birgelen, alweer goed uitkijken, en toen via Effeld langs de Effelder Waldsee naar Vlodrop. Een klein stukje gravel maar gelukkig lag het er goed bij. Of Wil Nissen het koud had gekregen, wie weet. Maar hij zette er weer eens behoorlijk de sokken in en in een rap tempo ging het via Paarlo richting St. Odiliënberg. John moest op een gegeven moment naar voren komen om Wil tot de orde te roepen. Zijn klokje werkt dus toch nog altijd niet zoals het hoort want hij gaf aan dat hij zich netjes aan de 28 hield. De anderen reden zich de naad uit de broek om hem bij te houden, dus Wil, koop toch maar eens een nieuwe. In Montfort aangekomen begon het lichtjes te druppelen en dus werd nog eventjes flink doorgetrokken richting St. Joost en het Hingen. Zo zie je maar weer, elk nadeel heeft toch ook zijn voordeel. Omdat we zo hard hebben gereden hoefden we ook maar eventjes in de regen te rijden. Om kwart voor vier, met een kleine 80 km. op de teller, kwamen we weer terug op het Hingen. Gelukkig niet al te nat, en ondanks het te hoge tempo toch "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 23 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

DE DAG VAN DE LEKKE BANDEN

Aan het weer lag het niet, de rijders die present waren hadden er zin in, maar vandaag zat het niet mee. Hebben we het hele seizoen zo goed als pechvrij rondgereden, vandaag was het echter goed prijs. Maar liefst 4 keer moesten we stoppen voor bandenproblemen. Op het Hingen werd 's morgens besloten, omdat er een behoorlijke zuidwestenwind stond, over de oude trambaan van Maaseik naar Niel bij As te rijden. Maar in Maaseik was het al prijs. We waren net de grens over of Piet Clout reed lek. Vaardig als hij is werd dit probleem snel opgelost. Een goede kilometer verder was het weer raak. Wil Nissen reed over een steen en hij had een scheur in zijn buitenband waardoor er een flinke blaas op kwam. Een stuk canvas van Koos bracht uitkomst en zo konden we weer verder. De trambaan was goed te berijden, wel uitkijken voor de takjes die er lagen maar het ging prima. Net voor het kanaal was het John Vergoossen die de pechduivel op bezoek kreeg. Ook hij stond stil met een lekke achterband. Alweer een steentje, net zoals bij Piet, en dan kun je het schudden. Maar Piet was al goed warmgedraaid en ook dit klusje loste hij vakkundig op, samen met Wil die er ook wat van kan. Wel moest nu met de gewone pomp gewerkt worden want John heeft nog niet zo'n opblaasding met patronen. Toch een keer aanschaffen want het werkte bij Piet voortreffelijk. Misschien een idee voor het verlanglijstje voor Sinterklaas? We waren goed en wel van de Trambaan af op weg naar Maasmechelen toen Geert Creemers door een gat in het fietspad reed. En ook hij stond met een lekke tube. Piet en Wil staken weer de handen uit de mouwen en ook dit varkentje werd vakkundig gewassen. Maar de goesting was er nu toch wel een beetje van af en er werd besloten om maar richting thuishaven te rijden. En toen dat besluit eenmaal was genomen was het meteen gedaan met de pechduivel. Dus de brug over het kanaal en toen rechtdoor richting de Maasbrug bij Stein. Met de wind in de rug ging het nu over de welbekende weg richting Urmond en Grevenbicht en zo kwamen we met toch nog ruim 70 km. op de klok weer rond half twee terug op het Hingen. Ondanks de vele pech toch evengoed een leuk ritje.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 19 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE GANGELT-MONTFORT-STEVENSWEERT

Alweer geweldig weer, waar hebben we dat toch aan verdiend. Omdat verschillende mensen nog steeds op vakantie zijn, wat een bofkonten met dit weer, waren er vandaag maar 5 rijders present om 1 uur. Geert en Cor uit Montfort, John uit St. Joost, de andere John van het Hingen en Piet Peeters uit Echt die het weer eens wilde proberen. Wel had John Lex nog gezien op St. Joost maar die kwam toch niet opdagen bij Café 't Hingen. Omdat Geert weer eerder thuis wilde zijn mocht hij de route bepalen. Via allerlei binnenweggetjes, een specialiteit van de mensen uit Montfort, ging het richting Wildpark in Gangelt. Op maandag houdt Geert zich altijd schuil achter in het peloton, maar vandaag nam hij resoluut de kopplaats in en in een straf tempo voerde hij ons over de mooie Limburgse en Duitse wegen. Dus hij kan het wel, heeft hij vandaag laten zien. Ook in Duitsland kregen we weer allerlei binnenwegen te zien en opeens waren we in de buurt van Waldfeucht waarna we de bekende weg via Maria Hoop naar Montfort reden. Hier namen we met ruim 50 km. op de klok afscheid van Geert en Cor en de drie overgebleven rijders knoopten er een lusje over St. Odiliënberg aan vast. Via Linne en Brachterbeek ging het naar Maasbracht waar Piet rechtdoor reed over Berkelaar. John en John plakten er ook nog Stevensweert en De Laak aan vast en zo kwamen deze twee overgebleven rijders precies om 4 uur weer terug op het Hingen. Perfect uitgekend, 80 km. op de teller en een heerlijk ritje. Hopelijk kunnen we de komende tijd ook zo blijven fietsen maar de voorspellingen zijn niet zo best. Maar buienradar heeft het al vaker mis gehad dus hopen we maar het beste.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 16 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÖVENICH

Weerrecords werden er gebroken, dus de mensen die deze week een vakantie hadden gepland vielen met de neus in de boter. Maar door al die vakantiegangers was het vandaag niet zo druk op het Hingen. Maar 8 rijders, (erg weinig voor zo'n mooie dag), waren er om 10 uur. Omdat er een pittige wind vanuit het zuiden stond werd gekozen voor een trip naar het oosten. Dan hadden we de hele route zijwind, dus niet zo'n probleem. En als we oostwaarts gaan wordt het natuurlijk de bakker in Lövenich. Zelfs Het Fluitend hert was daar dit jaar nog niet geweest, en net zoals Banneux moet je hier toch ook minstens een keer per jaar komen, nietwaar! De kop werd ingenomen door Hub en Koos, Hub omdat hij de weg het beste weet en Koos omdat hij zo sterk is. Want wat hij vandaag weer liet zien was buitenaards. De hele weg is hij niet van de eerste rij weggeweest, hij bleef zelfs op zijn bekende manier doorkletsen en verzaakte geen enkele keer. Achterin moesten sommigen af en toe om hun moeder roepen, zo straf hield hij het tempo. Hoe doet hij dit toch. Op een bordje Brinta kan dit niet, dus hier spelen andere krachten. Hub stuurde ons af en toe over een nieuw weggetje zodat het toch weer steeds een verrassing blijft hoe er gereden wordt. Ondanks het pittige tempo kon toch iedereen aanklampen en met het extra lusje bij Kofferen erbij werd na 50 km. de Bakker bereikt. Het schijnt dat er op ons was gerekend want buiten stonden enkele tafeltjes met stoeltjes klaar. Dus lekker in het zonnetje konden we genieten van de grote kop koffie en het lekkere gebak, weer voor een prijs die ons iedere keer weer verrast. Na de welverdiende pauze ging het via Baal terug. Natuurlijk gaf Hub ons weer enkele onverwachte hellingen, maar dat zijn we wel van hem gewend. Het Fluitend hert vroeg op een gegeven moment of het tellertje van Wil Nissen noch wel klopte. Hij moest achteraan steeds ruim 32 rijden om bij te blijven, maar Wil gaf doodnuchter door dat hij niet boven de 28 kwam. Wie moet er nu op zoek naar een nieuw klokje?? In Haaren kreeg John last van zijn knie, dus moest hierdoor ook weer eventjes getemperd worden. Toch kwamen we na ruim 105 km. weer terug op het Hingen, een gemiddelde dat eigenlijk te hoog is voor de Pensionado's, maar met zo'n sterke kleppers is dat de laatste tijd steeds het geval. Toch moeten we, zeker nu in het naseizoen, uitkijken dat we niet

te hard blijven doorrijden, we zijn toch al wat ouder en een rustiger tempo is in de wintertijd echt niet verkeerd.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 12 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RICHTING BUNDE

Voor deze eerste donderdagmiddagrit, de vorige week ging niet door vanwege de regen, meldden zich 4 rijders. Har v.d. Vorst, Pieter Stassen, Geert Creemers en John Vergoossen waren de matadores van vandaag. Omdat er een straffe zuidwestenwind stond werd er besloten om richting Bunde te gaan. Har en Pieter namen de plaatsen op de eerste rij voor hun rekening en zo ging het zuidwaarts. Verschillende keren moesten we omdraaien omdat er volop wordt gewerkt aan het nieuwe fietspad langs de Maas. Maar tenslotte kwamen we toch weer uit in Obbicht en toen ging het over de gewone weg. Omdat Geert graag wat eerder thuis wilde zijn besloot hij in Urmond af te draaien richting Stein. Volgens de Suistgedachte liet John hem niet alleen rijden en hij besloot samen met Geert richting Montfort te gaan. Met de wind in de rug was dit vanaf hier een gemakkelijk klusje. De twee besloten via Dieteren en Susteren richting Maria Hoop te gaan en zo naar Montfort. John besloot om van hieruit nog wat kilometers er aan vast te plakken en over Berg ging het naar Linne en zo naar St. Joost. Zo kwam hij toch nog aan 70 km. Op de weg terug naar huis kwam hij Har v.d. Vorst tegen, dus deze mannen hebben de rit hoogstwaarschijnlijk ook zonder problemen kunnen rijden. Ondanks de stevige wind was het weer een heerlijk ritje.

Het Fluitend Hert

Verslag van de "A-groep"

Toen onze wegen ons scheidden zijn wij doorgereden naar Meerssen en via de Nachtegaal naar Valkenburg. Via Ravensbosch naar Schimmert en daarna Sittard, Nieuwstadt en dan naar huis. Aangekomen 82 km op de teller, wel te vermelden dat er pittige wind stond langs de Maas.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

MAANDAG 9 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LA LOMBARDIA

Zo zou je de rit van vandaag best kunnen noemen. Ook hier waren het de vallende bladeren waar je goed voor moest uitkijken. En ook voor loslopende honden. Geert presteerde het zelfs om dwars over een loslopend hondje, dat ineens wilde oversteken, heen te rijden. Gelukkig viel hij niet en hoe het met het hondje is afgelopen is niet bekend. Wel gaf het baasje ruiterslijk toe dat hij fout zat, een hond moet aangeliend blijven. Omdat het zaterdag zo'n slecht weer was en op Roger na niemand de rit Onderbanken-Hulsberg heeft gereden stelde John maar weer eens voor om deze rit dan maar vandaag op het programma te zetten. En alweer had niemand bezwaar, dus togen we op pad met 9 deelnemers richting Hillensberg. Wil Nissen nam de taak op zich om vandaag iedereen netjes uit de wind te zetten. Afwisselend werd hij bijgestaan door de overige Pensionado's en zo ging het vandaag van een leien dakje. Goed oplettend dat niemand in de problemen kwam en na de hellingen, die er toch wel weer voldoende in kwamen, werd er netjes gewacht. Hub draaide in Bingelrade af naar huis omdat hij graag om 12 uur thuis wilde zijn. In Vaesrade bij de Naanhof was het eventjes zoeken maar gelukkig vonden we de weg naar Hoensbroek snel. Vanaf Klimmen kregen we de wind mee en dat

was goed te merken aan de snelheid die meteen wat werd opgeschroefd, maar wel weer zodanig dat iedereen kon volgen. In Spaubeek gaf Pieter aan dat hij wel genoeg geklommen had en hij stuurde ons via Leyenbroek richting Nieuwstadt. Net voor Sittard reed Har Fijen nog lek. En omdat Piet en John niet aanwezig waren moest hij het dit keer zelf opknappen. Maar ook hij beheerst dit klusje uitstekend en na het korte oponthoud konden we verder. Even voor half twee kamen we weer terug op het Hingen, 85 km. op de teller en iedereen "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 5 OKTOBER

Het winterseizoen voor de pensionado's op donderdag begon met een fikse storm en veel regen. Dus hoogstwaarschijnlijk zijn er geen fietsers geweest deze donderdagmiddag.

MAANDAG 2 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SIBBE

Vandaag hadden de weerprofeten het toch helemaal mis. Om kwart over negen viel er nog een buitje regen en daardoor durfden hoogstwaarschijnlijk verschillende Pensionado's het niet aan vandaag. Maar ze hadden het totaal mis, want om 10 uur was het droog. En het bleef droog, de hele dag. Har Fijen, Lex en John Vergoossen hadden het goed gezien en deze 3 musketiers stonden om 10 uur klaar voor het maandagritje. Omdat het afgelopen zaterdag de hele dag had geregend en de rit naar Sibbe daardoor niet door kon gaan stelde John voor om deze rit vandaag te rijden. Natuurlijk waren de twee anderen het hiermee eens en vol goede moed togen we op pad. Het waaide behoorlijk, dus er werd mooi doorgewisseld zodat we alle drie ons kopwerk deden. We misten natuurlijk wel de grote kleppers die dit normaal doen, maar soms moet je zelf aan de bak. In een echt Pensionado'stempo ging het richting Elsloo waar we het ergste hadden gehad. Nu kregen we wat steun van de wind en de Adsteeg werd dan ook probleemloos bedwongen. Het weer werd steeds beter en er verscheen zelfs een lekker zonnetje. Dus weer veel te warm aangekleed, maar dat mocht de pret niet drukken. Via Valkenburg ging het naar de Sibbergrub. In Valkenburg zagen we tot onze grote schrik dat onze pauzeplaats helemaal leeg was, waarschijnlijk failliet. Dus dat wordt een andere plek zoeken in Valkenburg. De Sibbergrub was ook geen probleem en zo ging het richting de Geulhemerberg, die we voor de verandering eens omlaag mochten. Achter Meersen ging het opeens hard. De wind stond nu pal van achteren en het tempo schoot omhoog. Dus kwamen we snel weer terug op het Hingen. Probleemloos de 90 km. afgelegd, geen spatje regen gehad en "LEKKER GEFIETST". Dus de thuisblijvers hadden pech dit keer.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 25 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BAARLO-HELDEN

Weer fantastisch weer, dus ook weer een grote opkomst. Maar liefst 14 ridders waren er om 10 uur op het Hingen. Vandaag weer een nieuweling in de Pensionado'sfamilie. Stan Draut, een rijder die regelmatig op zaterdag en donderdag meerijdt, wilde het ook een keer proberen bij dit selecte gezelschap. Omdat we afgelopen zaterdag een pittige rit met verschillende heuvels gereden hadden werd er besloten om het vandaag vlak te houden. Het voorstel kwam om richting Kessel te gaan, en dit werd zonder tegenstemmen aangenomen. De indiener van het verzoek, John V., mocht dan ook plaatsnemen op de eerste rij. Pieter besloot om hem te assisteren en samen zetten ze het tempo op Pensionado'ssnelheid. Dus 28 km. en niet harder. Dat iedereen dit goed vond was te horen aan het

gekeuvel in de groep. Geert en Lex besloten om de kopmensen af te lossen en ook zij hielden dit lekkere tempo aan. Via Stevensweert en Maasbracht ging het de Maas over en zo richting Buggenum. Nu kwamen Henk en Stan de eerste plaatsen innemen en deze twee kleppers hebben dit de rest van de rit mooi volgehouden. Klasse, mannen. John bleef netjes in het tweede wiel om de richting aan te geven en hij stuurde zijn kopmannen door richting Baarlo. Van achteruit kwam geen commentaar, dus het zal wel goed zijn geweest. Via Helden ging het naar Neer. John gaf de groep nog een nieuw weggetje cadeau, en zo kwamen we in Haelen. Omdat het toch nog behoorlijk frisjes was in de schaduw werd er vandaag geen koffiepauze ingelast en meteen doorgereden. Henk stuurde de groep hierna richting Horn. De prachtige locomotief was echter verdwenen. Gestolen of hebben ze hem toch eindelijk aan de praat gekregen? We zullen het proberen te achterhalen. Om toch aan de nodige kilometers te komen reden we over de stuw in Linne en hierna werden de mensen uit Montfort netjes thuisgebracht. Toen huiswaarts en zo kwamen we na 95 km. weer rond half twee terug op het Hingen.

Een prachtige rit en iedereen tevreden, wat wil je nog meer.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 18 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

REGEN, MAAR TOCH ENKELE DAPPEREN

De buienradar had het vanmorgen weer eens bij het juiste eind. Het zou rond 10 uur regenen, wat dus ook het geval was. Maar het scheen dat dit alleen in Echt het geval was, want vanuit Montfort waren 3 rijders present. Geert, Piet en Cor beweerden dat het in Montfort nog steeds droog was. Ook Steven Bonestroo uit Susteren meldde zich. Hij is blijkbaar niet bang van een paar druppeltjes. Vol goede moed togen ze op pad, maar waarschijnlijk kozen ze voor de verkeerde richting. Want vanuit het westen klaarde het op maar zij kozen voor het oosten. En hier kwamen ze in de regen terecht terwijl het in Echt niet meer heeft geregend. Jammer, maar het is nu eenmaal een gok. Doornat draaiden ze maar af naar huis zodat er vandaag niet zo veel kilometers konden worden bijgeschreven.

Een drooggebleven Fluitend Hert

MAANDAG 11 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WEERT

Veel wind en temperatuur aan de koele kant was voorspeld. Voor 14.00 uur geen regen; kans op lokale regenbui. Kortom: geen ideaal fietsweer in het vooruitzicht. Dat er daarom vanmorgen slechts 4 fietsers

(Henk, Geert, Piet en Har) werden geteld mag dan ook geen verrassing heten. Temeer niet omdat zich ook al diverse mensen om uiteenlopende redenen hadden afgemeld via de pensionado app. Mogelijk dat er ook mensen waren die zich vergist hadden in het

vertrektijdstip. Tot dan toe werd vertrokken om 9.00 uur, maar vanaf vandaag telde 10.00 uur als starttijdstip.

Onder leiding van Henk ging het via Maaseik naar Weert. Hij koos een zodanige route dat we de wind steeds van opzij hadden; de ene keer zijwaarts van voren en de andere keer zijwaarts van achteren. Op de terugweg hetzelfde verhaal. Zigzaggend werden o.m. de volgende plaatsen gepasseerd: Baexem, Linne, St.Odiliënberg, en Echt Op een aantal plekken was het wegdek nat. Kennelijk had het er net geregend en waren we om lokale regenbuien heengereden. Alleen bij aankomst in Montfort werden we getrakteerd op enkele regendruppels maar die waren al opgedroogd aan de rotonde in Montfort waar we afscheid namen van Piet en Geert. Tegen 13.30 uur arriveerden Henk en Har terug in Echt met 95 km op het tellertje.

Har Fijen

MAANDAG 4 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

KEVELAER

De voorspellingen voor vandaag waren prima, dus het was een goede gok om de traditionele rit naar Kevelaer op deze dag te zetten. Verschillende mensen hadden gisteren de Kernenomloop gereden, misschien was het daarom niet zo druk. Wel waren er enkele vaste deelnemers alweer een keer op vakantie. En een pensionado gaf als reden op dat hij moest werken. Dat geeft het hem toch niet!! Vol goede moed vertrokken we om 9 uur met 10 man. Michiel had zelfs extra vrij genomen om deze rit mee te maken. Het was nog behoorlijk frisjes, dus daarom gaan we vanaf volgende week weer om 10 uur vertrekken. Henk en Pieter namen de kopplaatsen in en het tempo was, zoals bij de Pensionado's gebruikelijk is, zodanig dat iedereen gemakkelijk kon volgen. Dus de kilometers werden probleemloos afgelegd via de bij de meesten wel bekende route. Voor Steven Bonestroo was het wel helemaal nieuw want hij had deze rit nog nooit gemaakt. En na afloop kregen we het commentaar dat het een geweldige trip is. Met de wind in de rug en een lekker zonnetje was het goed fietsweer. Gezellig kletsend vloog de tijd voorbij en zo kwamen we bij het veer in Lottum. Hier merkte

John pas dat Har Fijen en Pieter Stassen er niet meer bij waren. Ze hadden gisteren ook meegereden met de kernentocht en vonden de 160 km. wat teveel van het goede. Het bleek dat ze in Venlo, na dit aan enkele anderen te hebben doorgegeven, waren afgedraaid. Later hoorden we dat ze toch nog 105 km. hebben gereden. Het liep verder voortreffelijk en na een kleine 3 uur kwamen we, zoals dat gebruikelijk is, rond 12 uur in Kevelaer aan. Natuurlijk werden er de nodige kaarsjes opgestoken. Ook voor onze geblesseerde collega's zodat ze hopelijk weer snel kunnen aansluiten. Na deze geestelijke loutering kwamen de wereldse genoegens weer aan bod. Op de vaste plek werd er plaatsgenomen op het terras voor de welbekende "Kaffee und Kuchen". Het was weer voortreffelijk, de koffie en taart geweldig en iedereen genoot met volle teugen. Na een klein uurtje werd de koe weer bij de horens gevat en moesten we aan de terugweg beginnen. Het was natuurlijk weer Henk die de meute aanvoerde, nu vergezeld van Michiel Penders. Voor Michiel was het zelfs de derde dag op rij dat hij meefietste, zaterdag de rit naar Rosenthal, zondag de kernentocht en nu weer naar Kevelaer. Niet kapot te krijgen deze klepper. Paul Gülikers, die ook zondag had meegereden, kreeg het nu toch wat zwaarder. Hij heeft dit jaar nog niet veel gefietst en dat wreekt zich op zo'n rit. Maar natuurlijk werd het tempo aangepast zodat we mooi als groep door de prachtige natuur van de terugweg konden rijden. Rond kwart voor vier kwamen we weer terug op het Hingen. Lekker weer, geen pech, mooie rit, wat wil een mens nog meer op deze eerste septembermaandag. Maar zoals in het begin van het verslag al aangegeven zullen we vanaf de volgende week, maandag 11 september, weer vertrekken om 10:00 uur.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 28 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEECK

Na 3 keer een lange rit van boven de 130 km. vonden enkele Pensionado's dat het vandaag wel weer eens wat minder kon. Dus werd er, ondanks het fantastische weer, gekozen voor een korter ritje richting Beeck, onder de vlaailiefhebbers welbekend. Wil Nissen was er vandaag ook bij dus hij kreeg natuurlijk de taak om ons in het juiste spoor te houden. En hij heeft zich weer uitstekend van zijn taak gekweten. Allerlei binnenwegen kregen we weer voor de

wielen. Na ruim een uur fietsen waren we hemelsbreed misschien 10 km. van het Hingen af, maar het merendeel van de 14 deelnemers wist totaal niet meer waar ze ergens zaten. Geweldig als je zo goed de weg weet op de Duitse Selfkant. Vandaag waren er ook weer twee “nieuwe” Pensionado’s. Steven Boonestro en Mat Peeters, die nog vakantie had. Dus via de vele binnenwegen, wel met af en toe iets minder goed wegdek, werd de richting van Beeck opgezocht. Het tempo werd mooi in de hand gehouden en als het nodig was kregen de achterblijvers wel een duwtje van Mat. Hij maakte zich meteen heel verdienstelijk in zijn eerste ritje bij de Pensionado’s. Bedankt, Mat. Na een kleine 60 km. kwamen we aan in Beeck bij het Bauerncafé. De mensen die er al eerder waren geweest wisten het natuurlijk al maar de nieuwkomers schrokken toch wel eventjes. De stukken taart die ze hier afsnijden zijn echt Duits. Bei uns ist alles viel gröszer. En dat klopt. Je moet alle moeite doen om het stuk op te krijgen. Na de welverdiende pauze ging het verder. Wil stuurde ons weer over mooie binnenwegen richting Heinsberg. Wel kregen we twee keer een stuk opengebroke weg zodat we ook nog eventjes moesten klunen. John had wel een heel groot stuk taart gekregen en daardoor had hij nu moeite om het tempo te volgen. Maar gelukkig werd het tempo aangepast, vooral nadat hij de kopmannen erop had gewezen dat ze 33 km. p/u aan het rijden waren. Nu was dat wel met wind in de rug en lichtjes bergaf, maar achteraan moet je toch steeds royaal aan de bak om de gaten dicht te rijden. Dus heren, voortaan ook na de bochten eventjes rustig aan, dan kan iedereen meteen goed aansluiten. Omdat we vandaag wat korter reden was er ook nog tijd om eventjes uit te blazen op het terras. In Montfort “Aan de Kirk” werd gestopt en konden we genieten van enkele heerlijke, welverdiende drankjes. Ondanks dat we vandaag maar 100 km. hebben gereden kunnen we toch zeggen dat het weer een fantastische rit was. Wil, hartelijk bedankt voor het mooie parcours.

Ook werd er eventjes bekeken wanneer we de rit naar Kevelaer kunnen plannen. Het is de bedoeling dat we al de volgende week maandag, 4 september, de eerste poging wagen. Natuurlijk moet het weer wel meewerken maar in principe is het de bedoeling om op deze maandag in Kevelaer een kaarsje te gaan opsteken. Als het weer op deze maandag 4 september niet gunstig is kunnen we altijd een week opschuiven.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 21 AUGUSTUS.

Op deze zonnige dag was het de bedoeling om de rit naar de Malpie te rijden. Maar liefst 16 dapperen stonden om 9 uur klaar op het Hingen. Vol goede moed werd er vertrokken, natuurlijk onder aanvoering van Henk. Via Maaseik werden de eerste kilometers afgelegd. Met Het Fluitend Hert ging het vandaag weer niet zo best. Hij had nog steeds behoorlijk last van zijn knie en besloot daarom om in Tongerlo af te draaien. Via de knooppunten is hij toen in een heel rustig tempo naar huis gereden. Jammer, maar het is nu eenmaal zo. De rest ging dus op pad richting De Malpie. John had aan Henk de knooppunten door gegeven, dus eigenlijk kon het niet fout gaan. Maar op de Strava-gegevens van een van de rijders was later te zien dat ze helemaal niet in De Malpie geweest zijn. Ze hebben een omweg via Westerhoven gemaakt en zo het prachtige natuurgebied niet meegenomen. Jammer, maar dat zal wel zijn reden hebben. Op de terugweg werd er vanuit Stramproy nog het traditionele Belgische lusje gereden wat ook weer extra kilometers geeft. Zo kwamen ze aan 145 km.,

alweer een behoorlijke afstand voor een doordeweekse maandag. Hoe het precies verlopen is zullen we hopelijk nog wel horen van een van de deelnemers.

John

Aanvulling van de "Echte Doorrijders"

Nadat John ons had verlaten en de lijst met knooppunten had overhandigd aan Henk gingen we verder. In het Belgisch plaatsje Beek namen we afscheid van Koos, Pieter en Lex. Tot in Schaft hadden we geen problemen met de route, daarna volgde een stuk onverharde weg tot het volgende knooppunt, hier klopte onze route niet meer. Aan de hand van de knooppunten borden kwamen we toch weliswaar via een andere weg aan bij fietscafé Hospes in Strijp. Na het nuttigen van koffie vlaai en cola, vertrokken we voor het laatste stuk naar huis. Toen we een km of 5, 6 hadden afgelegd zei Henk we missen iemand. Het bleek Huub van Eck te zijn. Na geprobeerd hem te bereiken via telefoon zijn we teruggereden. Maar hem niet gezien, gelukkig kregen we telefonisch contact met hem, hij zat in Sterksel. We moeten Huub maar eens vragen waarom hij ons is kwijtgeraakt. We waren gerustgesteld dat er niets gebeurd was en we vervolgden onze weg naar Stramproy en vervolgens via Maaseik naar huis, hier kwamen we John en Bets nog tegen met de gewone fiets.

Ondanks enkele prikkelingen hebben we toch heerlijk gefietst.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

MAANDAG 14 AUGUSTUS

GARTZWEILER II

Een uitgedund peloton van 9 renners was vandaag present voor de wekelijkse maandagetappe. Het Fluitend Hert, Jo Vergoossen, Har van der V en Annie waren er vandaag niet bij, zij vergezelden de deelnemers aan de bivakweek van Jeugdwerk St. Joost bij de fietsreis naar Elsendorp.

Omdat de wind zuidoost stond, besloten we koers te zetten naar onze Oosterburen. En omdat Hub van Eck die Gegend kent als zijn broekzak, werd die aangewezen als wegkapitein voor vandaag. Via de Echterheide reden we richting Heinsberg en daar bogen we af naar Aphoven en van daaruit slingerden wij langs mooie en rustige weggetjes langs veel leuke, kleine dorpjes, die allemaal op RATH eindigden, ik kan ze allemaal niet meer noemen. Bij km 65 landden wij bij de welbekende bakker in Lövenich. Omdat het inmiddels prachtig fietsweer was geworden, besloten we er vandaag een lange etappe van te maken. Eerst reden we richting Titz en daar fietsten we onder de autoweg naar Düsseldorf door naar het uitzichtpunt van de bruinkoolgroeve Garzweiler II. Miljaar, wat een gat in dat mooie landschap, complete dorpen zijn daar verdwenen en het is nog niet afgelopen, want er staat een verdere uitbreiding van de bruinkoolwinning in de steigers, waar ook weer hele dorpen voor moeten wijken. Hub loodste ons door een paar van die dorpen die op de nominatie staan te verdwijnen en zo reden wij in noordelijke richting naar Mönchengladbach. Daar bogen wij af richting Rheindalen,

langs Wegberg, richting Arsbeck en langs de Maharishi via Vlodrop langs Paarlo, richting St. Odiliënberg-Montfort. Daar namen we afscheid van de Montfort-mannen (Geert, Piet en Hub). In St. Joost draaiden Lex, John W en Koos af en reden Henk S, Paul G en Bart R. door naar hun eindbestemming Echt.

Het verdict: een mooie en lange etappe, een lekker tempo dankzij het kopwerk van Henk (van start tot finish) en 145 km op de teller. Dat neemt niemand ons meer af. We zullen maar zeggen: lekker gefietst.

Koos J

MAANDAG 7 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HARLES

En alweer geweldig weer. Dus een flink aantal rijders present op het Hingen. Vandaag waren we weer met 15 deelnemers. Wil Nissen, die Zuid-Limburg kent als zijn broekzak, had een leuk ritje in gedachten. Iedereen was het hier mee eens en Wil mocht plaatsnemen op de eerste rij. In een echt pensionado's tempo ging het richting Hillensberg. Boven werd weer mooi gewacht en toen ging het naar Schinnen en van hieruit werd de Vuilnisberg bedwongen.

Hierna verder naar Valkenburg waar de volgende klim op het programma stond. De Sibbergrub werd vandaag aangedaan. Iedereen in zijn eigen tempo en niemand had ook maar een centje pijn. Nu via Scheulder naar de Ingbergrub, die we vandaag omlaag mochten gaan. In Gulpen stuurde Wil ons over nieuwe wegen. Mooi om de Gulpenerberg heen en zo kwamen we in partij. Binnendoor, zelfs een klein stukje grindweg werd erbij gepakt, gingen we nu naar Mechelen. Van hieruit ging het via Roth naar Vijlen. Steeds klimmen en dalen, maar op de splitsingen werd netjes gewacht zodat de groep perfect bij elkaar bleef. Achter Vijlen werd afgebogen naar Harles. Waarschijnlijk was hier het merendeel van de fietsers nog nooit geweest. Maar het was een prachtig stuk. Via Lemiers ging het naar Vaals en van hieruit kregen we een stukje Duitsland. De weg was wel niet zo geweldig, maar het prachtige natuurschoon vergoedde alles. Niet voor niets werd er onder het fietsen gezongen: “Wie schoan oos Limburg is”, want het was fenomenaal. Via Banerheide ging het naar Eys waar we de klim naar Trintelen erbij kregen. Het kon vandaag weer eens niet op, maar niemand klaagde en Henk Hees zorgde er prima voor dat de zwakkere broeders niet alleen kwamen te zitten. Hij zette ze mooi uit de wind en trok ze steeds weer bij de groep. Bedankt, Henk, voor dit mooie sociale rijden. Bij de Bernardushoeve, met het geweldige uitzicht over het Zuid-Limburgse land, werd halt gehouden. Koffie, heerlijke aardbeivlaai en Cola werd besteld en zo kwam iedereen weer op krachten. Maar voor Wil was het nog niet genoeg. Na de pauze stuurde hij ons weer een klein weggetje op en zo kwamen we bij een lichtere versie van de Vrakelberg uit. De Vrakel-light werd ook door iedereen goed verteerd en toen konden we de thuisreis beginnen. Via Winthagen en langs de golfbaan kwamen we in Hoensbroek waar de Zandberg op ons wachtte. In Amstenrade nog langs het kasteel omhoog en toen was het leed geleden. Wel moest de laatste groep nog eventjes flink doortrekken van Amstenrade naar Merkelbeek want vooraan wisten ze schijnbaar niet dat er een afscheiding was. Maar gelukkig werd dit toch nog doorgegeven en werd er gewacht. Volgende keer graag wat eerder want als de koek op is is het ook echt op en krijg je zo’n gat niet meer dicht. Via de Selfkant ging het nu naar Waldfeucht waarna de Montfortanen netjes via Brüggegen naar huis werden gebracht. Een flinke delegatie, vooral de mensen van St. Joost, besloot nog eventjes af te sluiten bij Paula en zo kwam er een eind aan een prachtige rit. Een kleine 125 km. en 850 hoogtemeters. En alweer in een zodanig tempo dat iedereen na afloop nog redelijk fit was, en zo moet het ook. Wil, hartelijk bedankt voor de geweldige trip, en je mag zeer zeker nog meer van dit soort ritjes bedenken..

Het Fluitend Hert

MAANDAG 31 JULI

Na aanmelding bij John, die andere verplichtingen had, werd even overlegd welke route. Er werd besloten gezien de windrichting om richting Lanaken te rijden. Het tempo over de bekende wegen naar Mariadorp was zodanig, dat verschillende mensen kopwerk hebben gedaan. Vervolgens via Visé naar Kanne, waar we bij Kanne en Kruiken een consumptie hebben genuttigd, helaas hadden ze geen vlaai. Om Maastricht te vermijden zijn we langs het Albertkanaal naar Lanaken gereden, hier was een sluisje afgesloten en hebben we om moeten rijden tot Smeermaas, van hier uit de gebruikelijke route naar het veer in Berg aan de Maas. Hier de oversteek gemaakt naar Nederland en vervolgens naar huis. Hier aangekomen hadden we 130 km op de tellers, we zullen maar zeggen lekker gefietst.

Gr

Har van der Vorst

MAANDAG 24 JULI

Om 9.00 uur stond ik in mijn eentje aan de start, zelfs de vaste optekenaar stond niet buiten, (hij was binnen de krant aan het lezen en heeft mij niet gezien). Om 9.00 uur ben ik vertrokken, het was nog steeds droog. Ben richting Kleine Meers gefietst, hier was de weg naar Elsloo afgesloten wegens wegwerkzaamheden. Omgedraaid en maar naar Stein gereden, vervolgens via het winkelcentrum naar Graetheide en Guttekoven. Van hieruit naar Nieuwstadt, Saeffelen, Waldfeucht en Brugelchen. En via Montfort naar huis, de zon begon zowaar te schijnen en de hele tocht is het droog gebleven, dus een goede keuze gemaakt, de gereden afstand bedroeg 75 km.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

MAANDAG 17 JULI

Deze maandagmiddag waren we met z'n tiene. P.Clout, G.Creemers, C.v.d.Varst, K. Jans, J.Wolters, A.v.d.Venne, H.Feijen, H.v.Eck, W.v.Montfort en H.v.d.Vorst. We hebben in Duitsland een route van 75 km gefietst, het was de trainingsrondje van H.v. Eck, hierbij waren weer verschillende wegen waar de meeste van ons nog nooit geweest waren. Het weer was prima geworden. Dus toch nog een mooie rit gefietst en het tempo dusdanig dat Cor goed kon volgen.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

MAANDAG 3 JULI: VERVOLG TOURETAPPE VERVIERS

Wij dus verder richting de Planck en Aubel. Daar rechtdoor terwijl de route van Jo V linksaf aangaf. Nog vóór de autoweg ging het alsnog linksaf door een paar dorpjes aldaar. Goede keuze achteraf want we werden nog "gechicked". Een werkelijk supermooie meid reed ons in een flitsend gelikt tenue van Jos Feron voorbij op een eveneens prachtig karretje. Die meid kon een houtje fietsen. Sef Laugs, jonge hond én kenner vloog er naartoe alsof je een hond een bot voorhoudt. Maar we moesten een beetje temporiseren en weg was ze. Later, bij wegwerkzaamheden in een dorpje vóór Verviers, kwam ze weer ergens uit een zijstraatje. Jo V kreeg van haar te horen dat ze uit Zweden kwam en kennelijk in Valkenburg was vertrokken en dat ze kennelijk voor de ploeg van Jos Feron reed, en op een hoog niveau dunkt me. Even later was ze weer verdwenen. Wij vervolgden onze weg en konden gewoon op het parcours naar de start rijden bij het station van Verviers. We hadden prima plaatsen, konden de velo's naast ons tegen de dranghekken zetten. Roy ging nog naar het Village Départ en heeft 80 foto's gemaakt van zowat iedereen van enige naam en faam. Plots zagen we naast ons Raymond Poulidor staan. Henk en Jo V zagen hun kans schoon en maakten een praatje en gaven hem een hand. Hij had gelijk het tenue van Jo V in de smiezen met zijn Cima Coppi (Stelvio, Gavia en Mortirolo). Hij vond het toch wel leuk dat ik die had "bedwongen". Henk

vroeg nog naar kleinzoon Mattieu en waarom hij had moeten afstappen in een ATB wedstrijd. Daarna bouwde de spanning op en even na 12.15 uur was de start. Mooi met de truien voorop kwam het peloton langzaam aan ons voorbij en konden we mooi de renners bekijken. Froome kwam vlak voor ons langs in zijn gewone trui, dat moest je wel even in de gaten hebben, en dat hadden we. Even daarna was het voorbij en ging het huiswaarts. In Aubel werd bij de bakker nog gegeten en via de Planck, Margraten en Bemelen koersten we naar de meet. Hier en daar sloeg de vermoeidheid toe maar alles en iedereen bereikte op karakter na 165 km de meet. Geert, Annie en Jo V. namen bij het Genot nog even een afzakkertje om de dag even goed af te sluiten en om even uit te puffen. Volgende keer gaan we weer als er een start in de buurt is.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 10 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-WITTE STEIN

Buienradar heeft ons de laatste tijd behoorlijk voor de gek gehouden. Voor vandaag stond er ook weer fikse regen gemeld, maar vanochtend was het prachtig weer. Daarom stonden er dan ook maar liefst 16 deelnemers op het Hingen. Ook weer van de partij waren Wil v. Montfort, die weer last heeft gehad van zijn schouder, en Paul Gülikers die een tijdje heeft geklust bij zijn zoon in Utrecht. De mensen die zich hebben laten afschrikken door de buienradar hadden dit keer weer eens vette pech. Har Fijen werd aangewezen als wegkapitein en hij stelde voor om richting Witte Stein te gaan. Maar om toch aan wat meer kilometers te komen, (moet kunnen in deze zomertijd), stuurde hij ons eerst richting Maaseik. In een echt Pensionado'stempo. ging het lekker en in de groep werd er volop gekletst, een teken dat het goed was. Via Panheel naar Linne en toen door de Linnerheide naar Lerop. Zo kwamen we aan bij de Oo, waar Cor v.d. Varst ons ging verlaten. Hij reed rechtdoor naar Berg en zo naar huis. De rest ging braaf richting Meinweg en op deze klim ontplofte de zaak. Lex Quaadvlieg nam resoluut de kop en in een tempo dik boven de 40 stoof hij omhoog. Dit lieten de anderen natuurlijk niet gebeuren en er ontstond een echte koers. Wie deze klim op zijn palmares mag bijschrijven weer het Fluitend Hert niet. Want hij had vandaag zijn handen vol aan Geert Creemers. Ook deze normaal rustige rijder had ineens vleugels gekregen. Met dik boven de 30 stoof hij ook omhoog. Waar halen deze mensen dit ineens vandaan? Dit is geen zuivere koffie, dat kan ik je wel vertellen. John perste alles uit zijn lijf en met zijn welbekende gehijg kon hij Geert net bijhouden. Boven kwam ons ineens Lex tegen. Na zijn geweldige move besloot hij om te keren en alleen naar huis te rijden. Dus daarom stak hij de lont aan het kruitvat! Eerst de zaak goed opnaaien en dan omdraaien. Maar bij de pensionado's kan dit allemaal want boven werd er netjes gewacht. Even later draaide Paul Gülikers ook af en in Niederkrüchten namen we afscheid van Wil v. Montfort en Roger Deckers. Lex, en Roger moesten op tijd thuis zijn en Wil en Paul hebben een tijdje niet gefietst, vandaar. Met 10 man en een vrouw, (Annie natuurlijk), ging het verder richting Brüggen en zo naar de Witte Stein. Hier namen we plaats op het welbekende terras en lieten we de vlaai en de koffie aanrukken. Vandaag was er ook nog een extra aanbieding, een stuk vlaai en een kop koffie voor een vriendenprijsje van € 3,50. Dit voordeeltje lieten we natuurlijk niet aan ons voorbij gaan en we lieten het ons lekker smaken. Na een half uurtje werd de rit vervolgd. De gebruikelijke weg via Reuver en Beesel en zo naar Asselt. Maar toen we weer in de Oo aankwamen kreeg Hub v. Eck het weer eens op zijn heupen. Resoluut nam hij de kop en in een moordend tempo trok hij de hele groep op een lint. Maar niemand gaf een krimp en we lieten hem netjes uitrazen, zodat we toch als een groep aankwamen in Berg. De laatste kilometers werden weer in een normaal tempo gereden en nadat we afscheid hadden genomen van de mensen uit Montfort en St. Joost besloten enkele van de overblijvers nog eventjes te gaan evalueren bij het Brandpunt op het kruispunt in Pey. Met 125 km. kunnen we zeggen dat het een zeer geslaagde rit is geweest. Iedereen kon goed volgen en het weer was voortreffelijk, dus wat wil je nog meer.

Het Fluitend Hert (Wel flink moeten hijgen op de Meinweg!!)

MAANDAG 3 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

START TOURETAPPE VERVIERS

De Pensionado's hadden voor vandaag een rit naar Verviers op het programma staan. Hier was de start van de derde etappe van de Tour en dat wilden ze wel eens meemaken. Maar wat bleek, er was van de andere Suisters ook interesse om deze rit te maken. Hierdoor stonden we om 8 uur met maar liefst 14 personen klaar om naar Verviers te rijden. Hierbij waren verschillende mensen die extra vrij hadden genomen om vandaag mee te fietsen. Dus als er wat bijzonders op het programma staat komen de rijders wel opdagen. Vol goede moed togen we om 8 uur op pad, natuurlijk met Henk op de eerste rij want hij was wegkapitein vandaag. Jo Storms assisteerde hem hierbij en in een lekker tempo, echt Pensionado'stempo, ging het richting Valkenburg. Niemand had ook maar een centje pijn en als er al een hellinkje kwam werd er boven netjes gewacht. Zo bereikten we probleemloos Valkenburg waar het Fluitend Hert de groep ging verlaten. Hij had 's middags andere verplichtingen en daarom draaide hij af richting Kleversberg en zo naar huis. De rest ging verder en hoe het hen is vergaan zullen we nog wel horen.

MAANDAG 26 JUNI.

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAARHEEZE-GROOTE PEEL

12 Deelnemers vandaag op deze prachtige fietsdag. Een heerlijk weertje, temperatuur even boven de 20°, bijna geen wind, wat wil een mens nog meer. Omdat de matige wind vanuit het Noordwesten kwam werd er besloten om vandaag maar eens richting Brabant te gaan. Henk wist wel een route en hij nam dan ook meteen het voortouw. De gebruikelijke lus over Maaseik en zo richting Stramproy. Op de brug in Roosteren kreeg Har Fijen lek maar met hulp van Piet en John was dit weer zo gefikst. In een lekker tempo ging het nu richting Stramproy en via Altweeterheide naar Budel. Het tempo bleef mooi op Pensionado's-niveau en iedereen had het naar zijn zin. Maarheeze werd rap bereikt en toen via een vervelend, slecht tegelfietspad naar Someren. Nu kregen we de wind mee en kon het tempo iets worden opgevoerd, maar John V. hield natuurlijk heel goed in de gaten dat het niet te snel ging. De gebruikelijke vraag diende zich weer aan. Waar konden we stoppen voor de koffie. Cor wilde al meteen doorfietsen naar huis maar hier kreeg hij toch geen medestanders voor. John V. dacht aan de rit van zaterdag en stelde voor om nu ook de Groote Peel op te zoeken. Eenmaal over het kanaal was het even zoeken maar via Ospel ging het naar Ospel-Dijk, waar we in het ontmoetingscentrum buiten lekker konden genieten van de koffie en de vlaai. Er werd besloten, om niet teveel kilometers te gaan maken, om langs het kanaal terug te rijden. Probleemloos werd deze route gevonden en in een straf tempo, wat goed te doen was met de wind in de rug, ging het richting Panheel. Op de Col du Meuse werd er nog eventjes royaal doorgetrokken maar bij het Landbouwbelang werd mooi gewacht. De mensen van Montfort werden natuurlijk thuisgebracht en hierna was het de beurt aan de St. Joostenaren. Met een

kleine 120 km. op de teller kwamen we weer terug op het Hingen. Een mooie rit en “LEKKER GEFIETST”, in een echt Pensionado’s tempo, zoals het hoort op de maandag. Het is de bedoeling dat we volgende week, maandag 3 juli, naar Verviers zullen fietsen om hier de start van de derde Touretappe mee te maken. Om niets van dit spektakel te missen zullen we om 08:00 uur vertrekken zodat we rond 11 uur in Verviers zullen aankomen. De afstand bedraagt ongeveer 75 km, dus met een tempo van rond de 25 km. p/u moet dit te doen zijn. Het vertrek is dan om half een zodat we ruim de tijd hebben om iets te eten en de festiviteiten goed te bekijken. De terugweg zal dan natuurlijk ook weer in een rustig tempo gaan zodat we deze dag een kleine 150 km. zullen fietsen en ongeveer rond half vijf terug zullen zijn op het Hingen. Dus als je mee wilt gaan naar deze tourstart, zorg dan dat je op tijd op het Hingen bent bij John op de Kasteelweg.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 19 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado’s)

NACHTEGAAL

Eindelijk zomer en meteen beginnen de mensen te klagen. Anderen betalen honderden euro’s om naar een land te gaan waar het warm is, en nu is het eens lekker warm hier en meteen begint men te mouwen. Sommigen vinden het te warm, anderen willen eerder vertrekken, maar een flinke delegatie van echte bikkels verkoos toch de geplande vertrektijd van 9 uur. Iedereen moet natuurlijk doen wat hij zelf wil, maar zo erg was het toch niet vandaag. 9 Rijders stonden om 9 uur bij John op de stoep. Hierbij ook Henk Hees, die het weer eens kwam proberen. Er werd besloten om de geplande rit naar Val Dieu vandaag niet te rijden. Deze zal op een later tijdstip zeer zeker nog een keer aan bod komen. Verschillende opties passeerden de revue en tenslotte werd er besloten om te beginnen onder de bomen van de Belgische fietspaden. Het liep lekker, Henk en Wil namen natuurlijk de kopplaatsen in en in een lekker tempo, voor iedereen goed te doen, ging het richting Niel bij As. In de schaduw was het heerlijk fietsen en de moraal steeg met de kilometer. Er werd gekozen om over de hei richting Zutendaal te rijden. Een prachtig stuk en in augustus, als de hei in bloei staat, zullen we zeker nog eens hier terugkomen. Via Rekem ging het nu naar Maastricht want iedereen had er zin in en we wilden toch flink wat kilometers maken. Het was prima te doen en van de warmte had niemand last. In Maastricht was het even zoeken hoe we de Maas over konden komen maar samen kwamen we hier weer goed uit. Via Limmel ging het nu naar Meerssen en er werd besloten om bij de Nachtegaal te stoppen. Het terras zat bijna helemaal vol, (hoeft er niemand meer te werken op maandag???) maar we vonden nog een plekje. Grote glazen cola, koffie, cappuccino en natuurlijk vlaai. Het was weer heerlijk en na de prima pauze ging de rit verder. Om toch wat hoogtemeters te krijgen besloten we om via Houthum naar de Kleversberg te gaan. Van hieruit ging het naar Schimmert en de Vuilnisberg was ons volgende doel. Iedereen had het naar zijn zin en het liep voortreffelijk. Wat is het toch een genot om in zo’n mooi groepje te mogen fietsen. In Oirsbeek kregen we nog de Beukeberg en toen via Hillensberg en Isenbruch weer naar huis. Op het Hingen hadden we toch weer ruim 115 km.

op de teller en we mogen zeer zeker zeggen: “LEKKER GEFIETST”.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 12 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

TERNAAIEN

Na de tropische dag van gisteren was het vandaag heel wat frisser. Van de 14 deelnemers vandaag waren er zelfs verschillende met armstukken, zo koud was het nog om 9 uur, de vertrektijd van vandaag. Har v.d. Vorst en John Wolters hadden bij Frits afgelopen zaterdag even overleg over de route gehad en zij stelden voor om vandaag, ook gezien de straffe Zuidwesten wind, richting Ternaaien te gaan. Dit werd goed bevonden en klokslag 9 uur togen we op pad. Wil en Henk, pas terug van vakantie uit Frankrijk, namen zoals gewoonlijk de kopplaatsen in. In een lekker tempo, voor iedereen goed te doen, als je maar zorgde dat je uit de wind bleef, ging het richting Eisden. Een omleiding bij Gronsveld zorgde dat we de route iets moesten aanpassen maar zonder problemen bereikten we de Belgische grens. Een enkeling opperde het idee om maar meteen de Hallambay erbij te pakken, maar natuurlijk werd aan dat rare voorstel geen gehoor gegeven. Via het kanaal, waarbij Har v.d. Vorst ons uitstekend de weg wees, bereikten we Kanne, de woonplaats van Tom Dumoulin. Omdat hij niet thuis was want hij fietst momenteel in Zwitserland besloten we om maar bij een andere beroemdheid uit Maastricht op bezoek te gaan. We streken dus neer op het terras bij Willy Brokamp, de ex-voetballer van MVV en Ajax. De koffie en de vlaai, die hij nog extra voor ons ging halen bij de plaatselijke bakker, waren voortreffelijk. De vlaai was nog warm en smaakte heerlijk. Hierna ging het via Maastricht, waar we van Koos Jans nog een prachtige excursie kregen, richting Rekem op de Belgische kant. Wil en Henk bleven het kopwerk doen en met de wind in de rug ging het tempo flink omhoog. Nadat ze enkele keren tot de orde geroepen waren besloot John V. om maar te gaan overnemen op de eerste rij. Meteen kreeg hij de wind van voren van de groep want volgens iedereen reed hij zelf ook veel te hard. Maar zoals gewoonlijk trok hij zich hier niets van aan en stoïcijns zette hij het klokje op 30. Dat het voor iedereen goed te doen was kon je merken aan het geklets in de groep. Net een stel kippen, zo'n kabaal maakten ze. Het lekkere tempo werd mooi volgehouden tot Maaseik waar we de grens Maas weer overstaken. Op de klim van de Col du Canal ging de beer weer zoals vanouds los. Niet te begrijpen waarom sommigen toch steeds maar menen dat, als het bergop gaat, er een tandje bijgezet moet worden. De groep werd dus op het laatst nog uit mekaar gefietst. Is dit nu echt nodig, heren??? Toch kunnen we evengoed zeggen dat we vandaag weer eens lekker hebben gefietst. De eerste langere rit van ruim 120 km., in een lekker tempo en iedereen tevreden, wat wil een mens nog meer.

Wil Nissen stelde nog voor om volgende week, 19 juni, een langere rit richting Val Dieu te maken. Als het weer het toelaat zullen we dit zeker doen. Dus volgende week voldoende bananen meenemen en weer gaan voor een prachtige rit van een kleine 125 km. Het tempo zal natuurlijk zodanig zijn dat iedereen, ook de mindere klimmers, dit gemakkelijk moet kunnen bolwerken.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 29 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEECK

Eind mei, en nu al temperaturen van dik boven de 30 graden. Dus dat werd afzien vandaag. Met 10 deelnemers stonden we klaar op het Hingen om 10 uur. Meteen werd de schaduw opgezocht. Er werd besloten om een korter ritje te maken vandaag zodat we toch nog op tijd terug zouden zijn. Beeck werd de bestemming want een lekker stuk taart mocht niet ontbreken. Wil Nissen werd gebombardeerd tot wegkapitein en samen met Peter Schmitz namen ze plaats op de eerste rij. En hier zijn ze de hele rit niet weg geweest. Bedankt, heren. De rest volgde braaf en in een aangepast

tempo vanwege de hitte werd Duitsland opgezocht. Zoals we van Wil gewend zijn werden het weer allerlei binnenweggetjes. Draaien en keren en nergens verkeer. Dus alweer een prachtige route. Als het al eens een keertje te hard ging, wat gelukkig niet vaak voorkwam, werd er eventjes gebeld en op Dumouliaanse wijze, dus rustig in het eigen tempo, werd het gat dan dichtgereden. Na een kleine 50 km. kwamen we aan in Beeck waar flink wat glazen cola besteld werden vanwege de hitte. Natuurlijk mocht de eigengebakken taart niet ontbreken, alleen waren de stukken weer erg groot. Een enkeling kreeg het zelfs niet helemaal verwerkt zodat er op sommige bordjes nog wat overbleef. Zal wel door de hitte komen denken we. Na de welverdiende pauze gaf Lex aan dat hij graag om 2 uur thuis wilde zijn en solidair als de pensionado's zijn werd besloten om samen de kortste weg naar huis te nemen. Probleemloos werden de laatste kilometers afgelegd en ruim op tijd kwamen we weer terug op het Hingen. Vandaag werden Annie en John eens netjes thuis afgezet en hierna was het de beurt aan de St. Joostenaren, John, Lex en Har Valkenburg. De Montfortanen, Piet, Geert, Peter, Wil en Hub hadden vandaag de langste weg maar iedereen was toch ruim op tijd thuis. Omdat het zomerseizoen nu toch wel gaat beginnen zullen we vanaf maandag 12 juni weer vertrekken om 9:00 uur zodat we ruim de tijd hebben om weer de langere ritten te kunnen maken.

Het Fluitend Hert

Maandag rit pensionado's 22 mei.

Lövenich

Na overleg werd besloten om naar de bakker in Lovenich te rijden. We stonden met 14 rijders aan de start. Een van de deelnemers was Har Valkenburg, die na 1,5 jaar gesukkel met zijn knie weer eens kwam proberen. Huub geassisteerd door Wil nam deze rit voor zijn rekening. Nou dit hebben we geweten, het werd een prachtige rit door Duitsland over voor vele van ons onbekende wegen met af en toe een herkenningspunt. We zijn door de volgende plaatsen gekomen; Montfort- Posterholt- Karken- Kempen- Hochbruck- Rolland- Bleckden- Porselen- Horst- Himmerich- Brachelen- Glimbach- Kofferen- Lovenich- Hetzerath- Doveren- Echenbroch- Staaufenberg- Busch- -Faulendrisch- Rolland- Hochbruck- Kempen- Kirchoven – Haaren- Maria Hoop- Montfort – Sint Joost en Hingen. Bij de bakker in Lovenich zijn we uiteraard gestopt voor een natje en een droogje. De meesten van ons wisten meestal niet waar ze zich bevonden. Een compliment aan de wegkapiteins voor hun weggennis. De gehele rit is zonder problemen verlopen en met 100 km op de teller kwamen we op het Hingen aan. Enkele rijders opperden dat er iets te snel werd gereden, dit kan wel eens gebeuren maar geef het dan maar aan.

Mvg

Har van der Vorst

MAANDAG 15 MEI

Er stonden volgens mij 17 rijders aan de start, John in burgerkleding, zijn zwager Jan Bogie uit Australië was op bezoek. Het was voor mij een aangename verrassing, heb vroeger veel contact gehad met Jan. Ook voor het eerst dit jaar stond Wil Hodselmans weer aan de start, was weer hersteld na allerlei malheur. Na enig overleg werd besloten om richting Maastricht te rijden, Pieter en Har F namen het voortouw. Via de Bellekesweg naar Dieteren en vervolgens naar Buchten. Via Graetheide kwamen we in Stein, waar we via de haven naar Meers reden, vervolgens naar Bunde en Borgharen naar Maastricht. In Maastricht moesten we ivm afsluiting van de Noorderbrug een andere brug nemen omgaan de andere kant van de Maas te komen. Van hier uit via de bekende weg naar Rekem, hier zouden we een koffiestop houden. Op de brug over het kanaal klonk de welbekende kreet lek, ditmaal was Jo Storms het slachtoffer. Met behulp van Piet was het euvel snel verholpen. Har F dirigeerde ons vervolgens naar een rustplaats aan de Rijksweg in Rekem. John W vertelde dat hij 50 jaar getrouwd was met Annie en dat hij de kosten van de consumpties en vlaai voor zijn rekening nam. John bedankt voor de mooie geste namens alle meegefietste pensionado's. Na deze aangename pauze was het tijd om op te stappen. De tocht ging verder langs het kanaal en achter Maasmechelen rechtsaf richting Maas en zo via Heppenert, Maaseik naar huis. Hier aangekomen

hadden we 98 km op de teller. In Echt hadden we afscheid genomen van Henk, hij gaat op vakantie naar Frankrijk hij zal een aantal keren niet van de partij zijn. Enkele mensen gingen nog naar kermis bij Paula, ik weet niet of er nog gebruik gemaakt is van de attracties. Het in ieder geval weer een mooie fietsdag , hopelijk blijft de temperatuur zo.

Met vriendelijke groet,
Har van der Vorst

Maandag 15 mei 2017

Mooi weer en iedereen goed gemutst. Aanwezigen waren: Henk Schw., Wil v.M., Wil N., Piet Cl., Geert Cr., Huub v.E., Har v.d.V., Har F., Pieter St., John Wolters, Annie van de V., Peter, Lex, Wil H., Jo. St. en een TWC lid waarvan de naam mij is ontschoten, en verder nog ..?.Na overleg werd besloten om zuidwaarts te fietsen.

Har Fijen en Pieter Stassen namen de koppositie in en in een aangenaam tempo dirigeerden zij de groep via Ophoven, Dieteren, Holtum, Born, Stein, Bunde en Borgharen naar Maastricht waar enkele kompanen precies wisten hoe zij via de oude stenen brug uiteindelijk weer bij de Kennedybrug uitkwamen. Van daaruit ging het richting Lanaken en naar Rekem waar een welverdiende pauze op het terras werd ingelast. Gesterkt werd aan de terugweg begonnen; inmiddels was de koppositie ingenomen door 2 verse krachten, Wil N. en Jo St., die met een stevig tempo (wind in de rug ??) via Maasmechelen, Stokkem langs de Maas, over het bekende fietspad, ons naar Maaseik brachten. Via Roosteren en Aasterberg bereikten wij uiteindelijk Echt/St.Joost met ca. 93 km op te teller. Een leuke verrassende fietsrit; om met de woorden van het rustend Hert te zeggen > lekker gefietst.

Huub v.E

MAANDAG 8 MEI

9 Rijders waren om 10.00 uur present voor weer een etappe, want het is wekelijks koers bij de pensionado's van Suist. Deze keer een grote delegatie Montfortanen, waaronder ook Cor van der Varst, die gelukkig weer goed hersteld is van zijn ziekte en weer kan koersen. Bij afwezigheid van het Fluitend Hert kreeg Henk Swillens de taak van wegkapitein toebedeeld. Even vond er tactisch overleg plaats over waar we heen zouden fietsen, want we wilden zo weinig mogelijk risico lopen in een stevige regenbui terecht te komen. Besloten werd koers te zetten Baarlo en de route te nemen die we eerder dit wegseizoen ook al eens hebben gereden. Als gebruikelijk zetten Henk en Wil zich weer op kop en zo gingen we via Montfort, St. Odiliënberg naar Linne, via de Linnerweerd over de fietsbrug naar Horn, en van daaruit via Buggenum, Hanssum, Neer, Kessel naar Baarlo. Op dit stuk hadden we de wind lekker mee, dus we waren er op voorbereid dat we op de terugweg met tegenwind zouden worden geconfronteerd. Maar de moraal was goed, dus daar maakte niemand zich druk om. In Baarlo staken we de Napoleonsweg over en zetten koers naar Helden. Daar begon het even een klein beetje te miezeren, maar dat was snel over. Van Helden ging het weer op Neer aan en net voor Neer bogen we af richting Roggel. Van Roggel gingen we over Heythuisen, Baexem, Panheel, Wesseem naar Maasbracht. Boven op de brug Wesseem haalden we Roy van Montfort in, die op zijn gewone fiets van zijn werk onderweg was huis. Dat Roy een aardje naar zijn vaartje heeft, liet hij ons direct merken, want hij klampte op zijn gewone stalen ros gemakkelijk aan (hoewel het tellertje toch over de 30 ging). In Maasbracht besloten we nog via Montfort te rijden om de stevige delegatie Montfortanen op een nette manier in hun woonplaats af te leveren. En zo ging het via St. Joost terug naar ons vertrekpunt. Het verdict: lekker gefietst, een mooie etappe van 95 km, twee kopmannen die de hele etappe onvermoeibaar een stevig tempo dicteerden, maar dat de andere coureurs met wat inspanning toch goed konden volgen, geen lekke banden en we hebben het droog gehouden. Beter kun je het toch niet hebben, nietwaar?

Koos J

MAANDAG 1 MEI

ETAPPE MAASEIK-OPITTER-OPGLABBEK-DILSEN-MAASEIK

Waarschijnlijk hadden alle pensionado's naar buienradar gekeken, want de opkomst voor de etappe van vandaag was erg mager. Voor vertrek was er nog even discussie met Har van de Vorst, die even poolshoogte kwam nemen welke onnozelaars met deze weersverwachting durfden te gaan koersen. Lex had de weersverwachting echter in detail geanalyseerd en was tot het inzicht gekomen dat het westelijk van de lijn Echt-Maastricht droog zou blijven. Dus werd besloten koers te zetten richting Maaseik.

Lex en Koos zetten zich direct op kop en zijn de hele etappe niet meer van kop weggeweest. Dat moest ook wel, want zij waren maar met zijn tweeën.

Via Maaseik reden we naar Tongerlo, Opitter en van daaruit richting Opglabbeek. En nog altijd regende het niet. Zou die Lex dan toch over een geweldig koersinzicht beschikken? Voor Opglabbeek bogen we af om langs een aantal idyllische dorpjes als Louwel en Dorne te rijden, en onderweg een paar kleine maar venijnige heuveltjes mee te pakken. Ook zat er nog een stuk van 500 meter Parijs-Roubaix in het parcours, een kasseistrook van echte Belgische vierkante kinderkoppen. Aan het einde daarvan kwamen we uit op het fietspad over de vroegere tramlijn tussen As en Maaseik. Direct na de brug Dilsen bogen we af en reden via het jaagpad naar Dilsen. Daar werd een tussenstop gemaakt bij een oud-collega van Lex, die ons vergastte met thee, koek en chocolade. Na dit recuperatiemoment gingen we weer op pad. Via Elen, Maaseik, Susteren, Heide en Slek ging het in een lekker tempo huiswaarts om rond half 2 in St. Joost te arriveren.

Het verdict: lekker gefietst, 85 kilometers op de teller, geen spatje regen gehad. Tip voor alle andere kleppers: buienradar kun je dus niet altijd vertrouwen!!!!

Koos J

MAANDAG 24 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BLOESEMRLIT FROMBERG

Vandaag beloofde het een mooie dag te worden. De voorspellingen gingen uit van 15° in de middag, en warempel, dat kwam dit keer eens uit. 's Middags werd het zelfs eventjes 18°, dus prima fietsweer. Voor vandaag hadden we de bloesemrit gepland, maar veel bloesem hebben we niet gezien. Na de vorst van afgelopen week was het meeste verdwenen. Dus volgend jaar deze rit maar wat eerder plannen want het is werkelijk een prachtige trip. Om 10 uur stonden we met 11 rijders klaar voor het tripje Zuid-Limburg. John en Lex, toch niet de snelste rijders van Suist, hadden de eer om op de eerste rij plaats te nemen. Dit hielden ze toch een klein half uur vol en toen kwamen de grote mannen, Wil en Henk, op het eerste plan en voor de rest van de rit waren ze hier niet meer van weg te slaan. Wat een luxe als je twee zulke kleppers in de groep hebt. Het liep lekker en al vlug bereikten we Hoensbroek. Geert besloot hier om terug naar huis te gaan, of hij een andere afspraak had is niet bekend. Hub besloot om hem te vergezellen want zoals afgesproken laten we bij Suist, als het kan, niemand alleen achter. Later op de dag zou dit wel het geval zijn maar hier was weer eens sprake van de juiste route niet kennen en toch maar doorkachelen vooraan. Via de prachtige wegen in de buurt van Colmont, Trintelen en Eys kwamen we in Wittem en Wijlre. Hier stuurde John zijn troepen de zijkant van de Eyserbosweg op. Hij zei er duidelijk bij dat halverwege een afslag naar rechts genomen moest worden zodat we bij de zendmast op elkaar konden wachten. Maar boven aangekomen waren we 4 mensen kwijt. Even later kwamen Wil, Henk en Har toch aanrijden. Ze waren op de afslag rechtdoor gereden en keerden later terug. Maar Jo Storms hebben we niet meer gezien. Of hij de zendmast niet zag staan, wie weet, maar hij was weg en bleef weg. Na een tijdje gewacht te hebben besloten we toch maar door te rijden richting Fromberg. De route lag er prachtig bij, leuke klimmetjes maar geen bloesem. In Aalbeek zagen we gelukkig een perenboomgaard die nog mooi wit was. Dus toch niet voor niets gefietst. In Spaubeek stuurde John de groep richting Stammenhof. Sommigen begonnen al te vloeken maar gelukkig werd er een afslag verder genomen, de Slagweg. Zo ging het lekker verder en via Hillensberg en Hõngen werd de bekende route genomen. 5 Rijders besloten om nog eventjes bij Paula af te sluiten en zo hebben we vandaag weer 105 heerlijke kilometers kunnen fietsen.

Het Hijgend Hert

MAANDAG 10 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BRÜGGEN-WITTE STEIN-ASSELT

Zoals de naam al laat weten was het vandaag weer een Duits rondje. Omdat het toch nog behoorlijk fris was werd er besloten om nog maar geen tussenstop te maken en een rondje van rond de 100 km. te rijden. 12 rijders tekenden de presentielijst en Har Fijen werd aangewezen als wegkapitein. Hij koos voor een tripje richting Brügggen, wel weer met de nodige varianten. Het eerste half uur mocht Pieter Stassen naast Wil op de eerste rij plaatsnemen en dit deed hij met veel verve. Een lekker tempo en iedereen tevreden. Har gaf ons vandaag weer eens het lusje over Lerop cadeau en zo kwamen we via Roermond weer richting Meinweg. Henk nam nu zijn plaats op kop weer in en Pieter kon zijn plaats weer innemen in de buik van het peloton. De Meinweg werd rustig beklommen en boven werd er netjes gewacht op John en Geert. We kregen nu zelfs een lekker zonnetje en stiekem dachten sommige mensen al aan een lekker stuk vlaai bij de Witte Stein. Maar helaas, deze pret duurde maar even en toen werd het weer bewolkt en dus frisjes. De wegen lagen er prima bij en zonder problemen werd Bracht bereikt en zo door naar Heidhausen. Toen omlaag naar de Witte Stein en jammer genoeg was het nog steeds te fris om te stoppen. Dus maar weer door, de bekende weg via Reuver en Beesel naar Asselt. In Herkenbosch werd besloten om dit keer maar eens de fietsbrug bij Paarlo mee te pikken en zo kregen we toch weer wat nieuwe wegen. Piet Clout nam nu het heft in handen want hij wilde toch de 100 volmaken. Zo werd de route omgeleid via De Holst en Posterholt en zo naar het Reutje. Iedereen zat er nog fris bij en na 100 km. werden de Montfortanen mooi afgezet. Even later was het de beurt aan de mensen van St. Joost om de groep te verlaten. Voor het terras bij Paula was het nog steeds te koud zodat iedereen netjes huiswaarts reed waar we ruim voor twee uur al aankwamen. Waren we ook weer eens mooi op tijd zodat sommigen nog in de tuin konden gaan klussen. Volgende week maandag is het Paasmaandag en dan staat de rit naar Grubbenvorst en Sevenum op het programma. Het vertrek is dan om 9 uur bij Café 't Hingen. En als het weer meewerkt willen we op maandag 24 april de Bloesemrit naar Zuid-Limburg op het programma zetten. Hopelijk kunnen we dan ook weer een tussenstop maken want hier zijn we ondertussen toch echt wel aan toe.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 3 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-HORN-REUTJE

Vandaag de eerste keer vertrekken om 10 uur. Maar het weer werkte toch niet zo goed mee. Om 10 uur was het nog flink nevelig en behoorlijk frisjes. Toch waren er weer 13 pedaalridders present. Omdat het volgens de weerprofeten in het noorden het eerste zou opklaren werd besloten deze richting te kiezen. Annie en John, die de hellingen van de Volta Classic nog in de benen hadden zitten, vonden dat helemaal niet erg. Henk werd natuurlijk aangewezen als wegkapitein en hij heeft zich alweer prima van deze taak gekweten. Tot Maaseik mocht Pieter op de eerste rij plaatsnemen maar hierna was het alweer als vanouds, Henk en Wil op de kopplaatsen. En de rest vond het prima zo. De twee kopmannen deden vandaag weer voortreffelijk hun werk. Ze hielden het tempo mooi rond de 30 zodat ook achterin niemand problemen kreeg, en zo hoort het ook. Daardoor schoot het evengoed lekker op en konden we toch een mooi gemiddelde noteren. Henk stuurde ons in het begin over de bekende wegen richting Stramproy maar hier week hij toch ietsjes van de gebruikelijke route af. Via Altweeterheide ging het richting Weert en hierna weer terug. Voor niemand een probleem, en hoogstwaarschijnlijk zullen er mensen zijn geweest die dit niet eens hebben gemerkt. De gebruikelijke weg richting De Weerd werd weer gevolgd en langzaam werd het weer beter. Er verscheen zelfs een flets zonnetje en met bijna geen wind was het heerlijk fietsen. In St. Odiliënberg kwam de vraag of

er nog een lusje over het Reutje bijgeplakt mocht worden. Omdat het vandaag zo lekker liep had niemand bezwaar zodat we via het Hitje weer richting Montfort reden. Hier kwamen we nog Cor v.d. Varst tegen die met José aan het trainen was. Zullen we hem binnenkort weer zien verschijnen op het Hingen? De mensen van Montfort werden weer netjes thuis afgeleverd en enkele Pensionado's besloten om toch maar eens het terras op te zoeken. Lekker in het zonnetje, dat nu volop scheen, werd er genoten enkele versnaperingen. Met dik 105 km. op de klok was deze maandag weer uitstekend verlopen. Wil en Henk, voor de zoveelste keer, hartelijk bedankt. Hopelijk kunnen we volgende week weer een rit naar het zuiden maken. Voor zondag worden temperaturen van 22 graden voorspeld en hopelijk hebben we daar maandag ook nog iets van over. Maar dat zien we dan wel weer. Dus tot maandag, 10 uur op het Hingen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 30 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ZONNEBERG-KRUISBERG

En weer waren we met 7. Het weer was voortreffelijk. De eerste keer dit jaar dat de temperatuur boven de 20 kwam, dus allemaal in korte broek en korte mouwen. Wel stond er weer een fikse zuidenwind. In eerste instantie was de rit gepland richting Slingerberg, maar zoals het bij de Pensionado's traditie is werd hier natuurlijk van afgeweken. Er werd besloten om wat langer in zuidelijke richting te blijven rijden. De grote kanonnen, Wil, Henk en Leon, waren er vandaag niet dus moesten we zelf het vuile werk opknappen. Het meeste kopwerk vandaag werd gedaan door Pieter en John Wolters, maar de anderen lieten zich ook niet onbetuigd en iedereen kreeg zijn portie. Zelfs het Fluitend Hert kregen we vandaag te zien op de eerste rij. In Bunde werd de oversteek naar Weert gemaakt. Een heel mooi stukje, en zo kwamen we terecht in Amby. Van hieruit ging het naar de eerste klim van vandaag, de Zonneberg. Boven werd natuurlijk netjes gewacht en met de wind in het gat werd nu de terugweg begonnen. Wat een verschil, de teller bleef constant boven de 30 en af en toe moesten we de "snelle" jongens weer wat afremmen. Het zijn tenslotte de Pensionado's, houdt dat steeds goed in de gaten. De Kruisberg werd bedwongen en langs het vliegveld ging het richting Kelmond. De normale weg door Sittard werd nog maar eens genomen. Best goed te doen, dat nieuwe stuk. Zo kwamen we, na een ritje van ruim 80 km., even na de klok van 4 weer terug op het Hingen. Een groep van 5 man kon de verleiding niet weerstaan en besloot nog eventjes na te genieten van het heerlijke weertje op het terras bij Nicole. Moet kunnen, ze hadden tenslotte ook een flinke trip achter de kiezen en het leven bestaat niet alleen uit fietsen, zullen we maar zeggen. Evengoed kunnen we met recht zeggen: "LEKKER GEFIETST".

De volgende week donderdag beginnen de zomerse avondritten alweer. Verschillende mensen van de middaggroep hebben al aangegeven dat ze verhuizen naar de avond maar natuurlijk blijven er ook mensen die op de donderdagmiddag hun ritje zullen blijven maken.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 27 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

PRUMMERN-ROSENTHAL

Zou het voorjaar dan toch gaan beginnen? Vandaag leek het er in ieder geval al heel aardig op. Een lekker temperatuurtje en volop zon. Alleen stond er nog behoorlijk wat wind, maar daar hebben we Wil en Jo voor, nietwaar? Maar liefst 15 deelnemers tekenden de presentielijst. Ook weer van de partij bij de Pensionado's was Paul Gülikers, die de Vastelaovend redelijk heeft doorstaan. Nu eventjes wat kilometers maken en dan is hij weer helemaal de oude. Gezien de straffe oostenwind werd er besloten om maar weer eens richting Duitsland te gaan. Via de bekende weg ging het richting Birgden en van hieruit naar Gilrath. In Süggerath moesten we, zoals gewoonlijk, weer lang wachten voor de gesloten overweg, maar hierna konden we toch de spieren aanspannen in de klim naar Prummern. Om het de

kopmannen niet te gemakkelijk te maken verzon John af en toe een iets andere route zodat ze toch steeds goed moesten opletten. Via Lindern en Randerath ging het nu richting Horst en Porselen en zo verder tot Kempen. De twee kopmannen gaven geen krimp en moesten zelfs af en toe tot de orde geroepen worden. Ze denken zeker dat ze aan een zaterdagrit bezig zijn want dan mag er af en toe wat sneller gereden worden. Om toch aan de nodige kilometers te komen werd er gereden via Birgelen en Rosenthal. Zo konden we de route van komende zaterdag alvast een beetje verkennen want dan rijden we in tegenovergestelde richting. Via Breughelchen werden de mensen van Montfort netjes thuisgebracht en ook de St. Joostenaren kregen deze escorte. De rest ging netjes door tot op het Hingen en met 90 km. kunnen we spreken van een mooie rit. Volgende week maandag, 3 april, beginnen we weer om 10 uur en hopelijk kunnen we dan ook starten met de welbekende koffiepauze, maar dan moet het wel nog eventjes wat warmer worden.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 23 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WINDMOLENTRIIP

Een lekker zonnetje, maar wel een stevige wind. Dus werd er besloten om maar weer eens het Oosten op te zoeken. We waren dit keer met 7 rijders, waarbij twee rijders kennelijk een flinke portie Zeeuws bloed in hun aderen hebben zitten, want ze bleven de hele trip, 75 km. lang, alweer alleen op kop rijden tegen de stevige wind in. We hebben het hier dus over Wil v. Montfort en Wil Nissen, deze twee kanjers verrichtten dit huzarenstukje. Hartelijk bedankt hiervoor. Wil Nissen, als kenner van de Duitse grensstreek, gaf aan dat hij wel een mooie route wist. En dit was inderdaad alweer het geval. Via allerlei mooie binnenwegen, wel meestal in het open veld zodat de wind vrij spel had, voerde hij ons door de Duitse binnenlanden. Langs de hele route wemelde het van de windmolens, vandaar de naam van deze trip. Zelfs John, die toch echt wel een beetje de weg weet in deze buurt, wist op een gegeven moment helemaal niet meer waar hij was. Hij meende dat hij in de buurt van Pannenshop was maar het was toch gewoon Randerath waar we waren. Omdat Geert graag om kwart voor vier thuis was werd op een gegeven moment de richting veranderd in Noordwaarts zodat we nu wind mee kregen. Wel evengoed via allerlei mooie, onbekende wegen kwamen we aan in Haaren. Van hieruit ging het via Putbroek richting Montfort waar we netjes op tijd aankwamen. Missie alweer geslaagd. Ruim 75 km. op de klok en een werkelijk schitterende route.

Hartelijk bedankt, Wil, voor de leuke trip.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 20 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

REKEM-MAASEIK

De Pensionado's beginnen er steeds meer zin in te krijgen. Vandaag, ondanks de stevige wind, kregen ze er maar geen genoeg van. Maar liefst 105 km., de eerste rit boven de 100 van deze oudjes, werd er gemaakt. 's Morgens om 11 uur stonden er alweer 11 rijders klaar. Omdat er een behoorlijke zuidwind stond werd besloten om door de bossen van Belgisch Limburg zuidwaarts te rijden. Wil en Henk namen meteen de koppositie in en in een lekker tempo ging het richting Maaseik. John was in het begin nog wat voorzichtig want na twee keer problemen vorige week was de angst er toch een beetje ingeslopen. Maar er gebeurde niets en zodoende kon hij de hele rit gewoon blijven volgen. Probleemloos, lekker geholpen door de bossen, werd Rekem bereikt. Nu kregen we wind mee en het tempo werd natuurlijk een klein beetje verhoogd. Langs het kanaal ging het nu weer Noordwaarts. Even kregen we een oponthoud omdat Wil lek reed, maar met hulp van Piet werd dit varkentje snel gewassen. Zo bereikten we na 4 uur weer de thuishaven Echt maar voor de meesten was het nog niet genoeg. Een grote delegatie besloot om de mensen van St. Joost netjes naar huis te brengen en er

waren zelfs 3 rijders die doorfietsten tot in Montfort. Zo kwamen we aan het mooie totaal van 105 km., niet slecht voor een dag in het voorjaar. Volgende week, 27 maart, vertrekken we nog gewoon om 11 uur en dan zullen we in april beginnen met de starttijd van 10 uur.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 16 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK- THORN-ASSELT-(REUVER)-BOUKOUL.

Het heerlijk weertje lokte vanmiddag 10 personen naar 't Hingen. Afsproken werd om het rondje Maaseik- Thorn- Asselt –Boukoul te fietsen. Niet alles verliep volgens plan. In Roosteren raakte John Vergoossen in de problemen en besloot huiswaarts te keren. Gezien zijn toestand maakte de hele groep rechtsomkeer. Op de kruising boven aan de kanaaldijk sloeg John af richting Echt. De rest van de groep ging richting Ohé en Laak. John had inmiddels aangegeven dat het weer beter met hem ging. (Naderhand heb ik vernomen dat John nog een fiks ommetje in zijn eentje heeft gefietst). Via Maasbracht, Wessemer werd de weg vervolgd naar Panheel, waar ingehaakt werd op de oorspronkelijke route. Bij het outletcentrum in Roermond moest het tempo worden getemperd wegens bouwwerkzaamheden . In afwijking van het plan werd in Asselt naar Beesel/ Reuver gefietst. Daarna terug naar Swalmen en vanaf Boukoul werd de bekende terugweg gevolgd. Wil en Jo hebben de hele tocht het kopwerk verzorgd. Met 85 km op het tellertje kunnen we terugblikken op een nagenoeg vlekkeloos verlopen rit.

Har Fijen

MAANDAG 13 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAAS-MAASTRICHT

En eindelijk was het eens lekker weer. Een lekker zonnetje en niet al te veel wind. Toch was het nog behoorlijk frisjes om 11 uur, dus de lange broek bleef voor de meesten een must. Alleen Peter Schmitz durfde het aan om in korte broek te verschijnen. In totaal waren we vandaag met 12 deelnemers. We kregen 's morgens door dat enkele mensen eerder thuis moesten zijn en dus alleen gingen, eentje was er nog ziek en verschillende mensen genieten nog van een vakantie. Er werd gekozen voor een rustig ritje langs de Maas naar Maastricht en over de Belgische kant terug. Wil en Henk namen, zoals gewoonlijk, de kopplaatsen in en in een rustig tempo, nog geen 30 met de wind in de rug, ging het zuidwaarts. Iedereen kon dus heel gemakkelijk volgen en er werd dan ook volop gekletst in de groep. John Wolters liet ons het nieuwe fietspad vanuit Geulle a/d/ Maas zien en hier kregen we nog even wat waterpret. Want door de overvloedige regen van de laatste tijd stond op het eind het fietspad blank. Heel rustig er maar doorheen, maar Jo Storms, die vandaag zijn Specialised weer gepakt had, draaide om en reed een stuk terug. Op de brug was hij weer bij de groep en zo konden we dus verder. Maar voor de brug bij Itteren, bij het stoplicht, sprong het hart van John weer eens op hol. Waar het aan ligt, die mag het zeggen, maar aan de snelheid zeker niet want het was heel gemakkelijk te volgen. Maar het duurde dit keer weer behoorlijk lang voordat het weer in orde was. Achter de brug in Maastricht ging het helemaal niet meer en hij moest zelfs stoppen. Op een bankje naast de weg werd gestopt en de rest van de groep kwam netjes terug om te kijken wat er aan de hand was. Van de gelegenheid werd gebruik gemaakt om een reepje of een banaantje weg te werken en na een poosje was het ritme weer normaal, dus we konden weer gewoon verder. Wel reed even later John Wolters nog lek maar ook dit werd vakkundig opgelost. De terugweg verliep verder zonder problemen, maar op een gegeven moment waren we Jo Storms ineens kwijt. Of hij lek heeft gereden is niet bekend, maar in ieder geval had niemand iets gemerkt. Als er geroepen is, de volgende keer graag wat harder want natuurlijk is het de bedoeling dat er gewacht wordt. Omdat er door niemand geklaagd werd gaven de kopmannen, Wil en Henk, nu wat meer gas. Tegen de wind in werd het tempo opgevoerd tot ruim boven de 30. Maar iedereen liet zien dat het met de conditie wel snor zit want er werd geen krimp

gegeven. Toen het tempo tenslotte de 33 bereikte werd er toch eventjes aan de heren gevraagd waar ze nog heen moesten. Maar toen waren we intussen alweer in Heppeneert aangekomen en de rest van de rit werd rustig afgemaakt. Zo kwamen we rond de klok van 3 weer terug in Echt. 95 Km. op de teller en een lekker ritje gereden. Als het weer maar meewerkt, dan komen de kilometers vanzelf.

Het Fluitend Hert (ondanks de problemen met de wekker)

MAANDAG 6 MAART

VERKEERDE KEUZE??

Het zag er niet goed uit 's morgens en de buienradar voorspelde weinig goeds. De App deed dan ook weer volop zijn werk en de ene na de andere afmelding kwam binnen. Toch waren er twee kleppers aanwezig om 11 uur. Deze mannen van staal durfden het toch aan vandaag. Jo Storms en Har Fijen waren niet bang voor een beetje regen. En achteraf bleek dat ze toch de juiste keuze hadden gemaakt, want met de regen viel het reuze mee. Ze hebben het weliswaar niet helemaal droog gehouden maar er was toch goed te fietsen. Van Jo Storms heb ik het bericht gekregen dat hij 50 km. heeft gereden en wat Har heeft gedaan is nog niet bekend. Misschien is hij nu (2 uur 's middags), nog steeds aan het fietsen. We zullen het nog wel horen.

DONDERDAG 2 MAART

Het wil maar niet lukken met het weer. Na de regenachtige donderdag van vorige week was het vandaag weer niks. regen en harde wind, dus of er iemand is gaan fietsen waag ik te betwijfelen. Hopelijk is het komende zaterdag, als we de vlaaiendocht rijden, wel wat beter weer.

MAANDAG 20 FEBRUARI

ALWEER REGEN!!!

Het zit de pensionado's niet mee dit voorjaar. Vandaag was het alweer regen vanmorgen, dus de rit werd maar weer eens afgelast. Hopelijk hebben we de nattigheid nu gehad en kunnen we beginnen met de langere ritten.

Volgende week is het Vasteloavend, en daarna kan het hopelijk weer.

DONDERDAG 16 FEBRUARI

RONDJE MAASMECHELEN

Om 1 uur stonden 8 mensen aan de start, vergezeld door een zonnetje. Gezien de de zuidenwind werd besloten om via Maaseik, Heppeneert naar Maasmechelen te fietsen. Har en Wil namen de koppositie in en hebben deze de hele route niet meer afgestaan. Bij de brug in Maasmechelen linksaf naar Kotum. Toen we net op de brug reden klonk een enorme knal, iemand had lek. Het bleek Annie te zijn, niet alleen de binnenband was stuk maar ook de nieuwe buitenband was gescheurd. Gelukkig had Wil een buitenband onder het zadel zitten. Met vakkundige hulp van John Wolters was het euvel snel verholpen. Vol goede moed gingen verder richting haven in Stein en vervolgens via Graetheide naar huis. Op het Hingen aangekomen hadden we 70 km op de tellers.

Het weer was prima dus weer een mooie tocht.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

MAANDAG 13 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HATTERATH-BRAUNSRATH

En alweer waren we met 11. Omdat de wind straf vanuit het oosten kwam werd er voorgesteld om richting Prummern te gaan. John mocht eventjes mee op kop rijden maar hij kreeg meteen weer problemen. Dus weer, zoals gewoonlijk, de luwte van de groep opgezocht. Jo en Henk namen nu de kopplaatsen over en dit hebben ze de hele rit weer volgehouden. Hoe moet dat als Henk de volgende week op vakantie is? Het tempo werd zoals gebruikelijk is netjes in de hand gehouden en zo ging het richting Saefelen. In Birgden wisten de twee kopmensen waarschijnlijk niet de juiste route want ze sloegen rechtsaf richting Gilrath. Geen probleem, want via Hatterath kun je er ook komen. Maar bij het kerkhof van Gilrath bleven ze rechtdoor gaan. Zo kom je nooit in de buurt van Prummern, dus greep John in. Links om het kerkhof heen en dan richting Hatterath. Omdat Hub graag op tijd thuis was werd er besloten om het lusje over Prummern te laten vervallen. Dus de gebruikelijke weg, Süggerath, Honsdorf, Randerath, Utterath enz. Met de wind in de rug schoot het lekker op zodat we ruim op tijd weer terugkwamen in Montfort. Ook de St. Joostenaren werden thuisgebracht en zo kwamen we met ruim 70 km. op de klok weer terug op het Hingen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 9 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE SELFKANT

En alweer winters weer. Behoorlijk frisjes, maar gelukkig wel droog. 10 Ridders hadden de moed om toch te gaan fietsen. Wel werd afgesproken dat we het niet al te lang zouden maken. Het waaide zoals de laatste tijd wel vaker alweer vanuit het oosten, dus een ritje richting Duitsland was het gevolg. Hub gaf aan dat hij wel een leuke route wist en dus werd er koers gezet richting Waldfeucht. De wind stond pal van voren dus hier besloten we maar steeds rechtdoor te blijven rijden. Wil en Jo, de twee ridders van het Carrera-team van Math Salden, waren de kopmannen voor vandaag, en dit hebben ze perfect gedaan. Bedankt heren voor het prima kopwerk. John stuurde de meute langs de molen, voor de mensen uit Montfort bekend terrein, en zo richting Schleiden. Hier nam Hub het commando weer over en hij stuurde ons allerlei goed berijdbare veldwegen op. John, toch echt wel een beetje bekend in deze streken, werd op een gegeven moment ook het spoor bijster. Maar Hub hield vol en via allerlei binnenwegen kwamen we uiteindelijk in Hatterath uit. Niet via de bekende weg maar weer allerlei sluiptweggetjes, en zo kwamen we tenslotte uit in Saefelen. Van hieruit ging het naar Waldfeucht en via Maria Hoop en Montfort werd de rit afgesloten. Alweer 65 mooie kilometers afgelegd in een lekker tempo, voor iedereen goed te doen. Een prima training voor de eerste klassieker van dit seizoen, de Wim Bogie Memorial van komende zaterdag. De weersvoorspellingen zijn gunstig, een zonnetje en een temperatuur van enkele graden boven nul, dus prima fietsweer. Hopelijk kunnen we weer met veel ridders deze tocht maken.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 6 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BAARLO-HELDEN

Na het slechte weer van vorige week, maandag erg smerig en zaterdag royaal regen, was het vandaag een stuk beter. Weinig wind en een lekker zonnetje, dus alweer 11 ridders present op het Hingen. Wil v. Montfort had gebeld dat hij het niet haalde en vroeg of we richting "De Beak" konden komen. Totaal geen probleem, dus om 11 uur zetten we ons in beweging richting De Beak. Henk natuurlijk op kop en in een lekker tempo ging het via St. Joost noordwaarts. Net voor de boerenbond stond Wil al klaar en zo waren we dus met 12. Op de voorste rij kreeg Henk steeds gezelschap van een andere rijder totdat Har v. d. Vorst het welletjes vond en zijn plek vooraan weer opeiste. Deze twee matadores zijn dit ondertussen gewend en in een lekker tempo, voor iedereen goed te doen,

ging het richting Neer en zo naar Baarlo. Vandaag werd gekozen voor een meer noordelijke lus zodat we de mooie historische kern vandaag links lieten liggen. Toch kwamen we weer op de weg naar Helden. Via de Meeren, een druk, smal weggetje vandaag kwamen we in Helden. De wind stond nu van achteren en dus werd er een tandje groter geschakeld. Lekker peddelend ging het nu gezwind naar Roggel en via de gebruikelijke weg: Heythuysen, Baexem, Panheel, Wesse en weer richting Montfort. Deze heren hebben het maar goed, de hele rit worden ze netjes uit de wind gehouden en ook nog eens bij de voordeur afgezet, waar hebben ze dit toch aan verdiend. De St. Joostenaren kregen dezelfde behandeling en toen weer naar het Hingen. Een kleine 90 km. op de teller en een prima training voor de klassieker van komende zaterdag, de Wim Bogie Memorial. Volgens buienradar wordt het een zonnige dag. Wel nog wat frisjes en met een stevige oostenwind, dus gemakkelijk gaat het niet worden. Maar ondertussen zijn we best al wat gewend dus de verwachting is dat we zaterdag met een flinke groep van start zullen gaan. Het vertrek is om 11 uur, dus zorg dat je op tijd bent.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 2 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HILLENBERG-KLEVERSBERG

Volgens de weerprofeeten zou het echt voorjaar worden. Een temperatuur van dik boven de 10° werd ons in het vooruitzicht gesteld. Dus het was behoorlijk druk op het Hingen om 1 uur. Maar liefst 10 rijders hadden er zin in vandaag. Toch nog niemand in korte broek, dus de echte bikkels moeten nog komen. Er werd gevraagd om vandaag alvast een paar hellinkjes mee te pikken want het seizoen begint er toch aan te komen. Omdat er een straf briesje stond uit het zuidoosten had John een ritje in gedachten via Hillensberg. En zoals gebruikelijk, de bedenker van de route moet plaatsnemen op de eerste rij. Samen met Annie ging hij dus van start. Het tempo werd op 28 gezet en zo werden de eerste kilometers afgelegd. De beklimming van Hillensberg liep redelijk, maar er is toch nog veel werk aan de winkel. Boven kregen we de eerste keer "LEK". Peter Schmitz was de pechvogel maar met vereende krachten werd dit klusje geklaard.. Toen verder richting Puth. Maar op het fietspad lag er opeens een heleboel glas wat we niet meer konden ontwijken. Har v.d. Vorst reed er recht doorheen en even verder stond hij "LEK". Ook dit varkentje werd gewassen en toen ging het verder richting Spaubeek, Schimmert en Valkenburg. De groep bleef mooi bij elkaar en het tempo was zodanig dat niemand in de problemen kwam. Via Ravensbosch omlaag en toen naar de Kleversberg. Ook hier weer het bekende tafereel, de grote kleppers meteen op de pedalen en de "Krabbelaars" stoempen om boven te komen. Boven werd natuurlijk netjes gewacht en toen kregen we wind mee. Natuurlijk werd het tempo flink opgeschroefd want met wind mee zijn er verschillende mensen die dan geen maat meer kennen. Na enkele vermanende woorden werd de orde hersteld en via de Adsteeg ging het naar Beek. Nu de weg naar Graetheide gezocht en zo naar Buchten. Hier kregen we voor de derde keer oponthoud. Een geweldige knal en meteen stond John V. "LEK". Het komt niet zo vaak voor, maar als hij lek rijdt laat hij het duidelijk horen ook. Er bleek een fikse scheur in de buitenband te zitten, dus hier moest wat onder gelegd worden. Een stuk schilderslinnen bracht uitkomst en zo konden we onze weg vervolgen. Door de 3 lekke banden waren we wat later dan normaal, rond half vijf kwamen we weer terug op het Hingen. Toch alweer 75 km. gefietst en de eerste 300 hoogtemeters hebben we gehad. Het eerste begin is dus gemaakt.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 30 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BUCHTEN-TUDDEREN

Vandaag was het weer niet zo best. Daarom rammelde de app ook voortdurend vanmorgen. Een hele serie afmeldingen kregen we binnen. Maar om 11 uur stonden er toch nog 3 dappere FLANDRIËNS

klaar voor het wekelijkse ritje. Har Fijen, Lex Quadvlieg en John Vergoossen lieten zich niet afschrikken door een paar druppeltjes. Er werd gekozen om eerst richting Buchten te gaan en dan zouden we wel zien. Het eerste stuk was tegen de wind in en omdat de grote kleppers vandaag allemaal geen zin hadden moesten we nu zelf het vuile werk opknappen. Dit lukte perfect, mooi aflossend werden de eerste kilometers afgelegd. Via Buchten ging het nu naar Susteren. We kregen er steeds meer zin in en besloten om de trip nog maar wat uit te breiden. Via Het Hout naar Nieuwstadt en toen de grens over naar Millen. Af en toe vielen er wel een paar druppeltjes maar we zijn toch niet van suiker, toch!! Via Tudderden ging het nu richting Saefelen. Lekker peddelend met de wind in de rug was het, ondanks het mindere weer, heerlijk fietsen. De oversteek naar Brüchelchen werd gemaakt en toen via Montfort terug naar huis. Toch weer mooi 50 km. bij kunnen schrijven en ondanks het slechtere weer: LEKKER GEFIETST. Thuis moest er natuurlijk wel flink gepoetst worden en de wasmachine kreeg het ook flink voor de kiezen, maar dat mag de pret niet drukken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 26 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

TRIPSRATH

Hoogstwaarschijnlijk, en laten we het hopen, de laatste winterrit van dit seizoen. Vandaag was het nog behoorlijk koud, maar er scheen wel een lekker zonnetje. De schaatsers hebben hopelijk nog geprofiteerd van deze laatste ijsdag, want a.s. zaterdag loopt het kwik alweer op tot zo'n 10°. 6 Rijders durfden de kou te trotseren. Har v.d Vorst en Lex Quadvlieg uit St. Joost. Annie v.v. Venne, Har Fijen en Pieter Stassen uit Echt en John Vergoossen van het Hingen. Omdat er een sterke oostenwind stond werd besloten om "Die Grosze Heimat" maar weer eens op te zoeken. Omdat het zo hard waaide werd er vandaag weer regelmatig gewisseld. Iedereen droeg zijn steentje bij, maar Har v.d. V. en Pieter namen ieder toch wel een flinke maaskei voor hun rekening. Deze twee kleppers hebben vandaag het leeuwendeel van het werk opgeknapt. Hartelijk dank, heren. Via Montfort ging het richting Putbroek en zo naar Haaren. Braunsrath, Laffeld en Schiefendahl werd gepasseerd. In Tripsrath was het gelukkig gedaan met de sterke wind. Wel kregen we nog een onvervalst stukje Cycle-cross te verwerken want het fietspad richting Geilenkirchen ligt er vreselijk slecht bij. Maar eenmaal aan de rotonde was het leed geleden. Met de wind in het gat ging het nu richting Gilrath en zo naar Birgden. Het zonnetje scheen lekker, de wind werkte mee, dus nu was het heerlijk fietsen. Saefelen werd dus snel bereikt en via Böhmerwald en Sevriens ging het naar huis. Toch weer 60 km. weggetrapt en vandaag hoefden we niet te poetsen. Dat is ook weer mooi meegenomen. Komende zaterdag zou het dus ruim 10° warmer worden, dus kunnen de echte winterkleden hopelijk opgeruimd worden. Wel zou het nog behoorlijk blijven waaien, dus regelmatig wisselen is weer aanbevolen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 23 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WÜRM-RANDERATH

Natuurlijk ging het vanmorgen over het gebeurde van afgelopen zaterdag. De situatie m.b.t. Cor is niet veranderd, hij ligt in Venlo en hoe het verder afloopt is nog onduidelijk. We waren vandaag met 13 personen. Lex, Pieter en Geert waren er dit seizoen weer voor de eerste keer bij, maar hoogstwaarschijnlijk zullen we deze 3 kleppers veel vaker aan het vertrek zien. Er werd gekozen voor een "Duits" ritje. Via Illbrink gingen we de grens over. Piet stelde voor om langs de kapel in Waldfeucht te rijden zodat de mensen die dit wilden eventjes een kaarsje konden aansteken. Hiervan maakten vele Pensionado's gebruik en na dit korte momentje van bezinning ging het weer verder. De gebruikelijke route via Birgden en Tripsrath werd gereden. Henk en Jo waren vandaag de kopmannen en in een lekker tempo, voor iedereen goed te doen, werden de kilometers afgelegd. Wel was het

behoorlijk frisjes, het zonnetje liet zich vandaag niet zien en dat maakte het kouder dan de vorige week. Maar zonder problemen bereikten we, na 70 km., weer het Hingen. Lekker gefietst en toch weer wat kilometers bij kunnen schrijven.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 19 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WINTERRITJE NAAR EFFELD

Het was nog behoorlijk koud vandaag. In Haaren stond de thermometer zelfs op -71, maar hier zal toch wel iets verkeerd zijn gegaan. 's Morgens begon de moderne Tam-Tam zijn werk te doen en zo kregen we toch maar weer mooi 8 deelnemers op de been. Hub en Geert uit Montfort, John W. en Har v.d. V. uit St. Joost, Har F., Annie en Pieter uit Echt en John V. van het Hingen. Om 1 uur scheen er een lekker zonnetje en er werd besloten om een uurtje of twee, gezien de lage temperatuur, te rijden. Eerst ging het richting Montfort en zo via Sevriens naar Waldfeucht. John V. mocht vandaag beginnen op de eerste rij, voor hem een heel rare plaats want meestal zien we hem achteraan in de groep. Met naast hem Har v.d. V. werd het tempo heel rustig gehouden. Iedereen kreeg zijn beurt op de eerste rij, al moet gezegd worden dat Har bijna de hele rit een van de twee kopmensen is gebleven. Vandaag werd er gereden zoals het vroeger ook ging bij Suist. Aan kop werd er geregeld gewisseld en het tempo werd zo gehouden dat iedereen, ook de zwakkere rijders, lekker mee konden peddelen. Via Selsten en Braunsrath werd er richting Effeld gereden. De wegen lagen er goed bij en het was heerlijk fietsweer. In Rothenbach kreeg Hub eventjes problemen met zijn ketting maar dit loste hij snel weer op. Met de wind mee ging het nu via het Reutje richting Montfort waar we afscheid namen van Hub en Geert. Toen naar St. Joost en zo weer terug naar het Hingen. Lekker kunnen fietsen, toch weer 55 km. bij kunnen schrijven en mooi binnen de twee uur gebleven. Ondanks dat we zeer rustig hebben gereden was het gemiddelde toch nog hoger dan de keren ervoor, dus met verstand rijden schijnt toch beter te zijn. Hopelijk kunnen we komende zaterdag ook op deze manier enkele uurtjes rijden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 16 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-STRAMPROY

Heerlijk fietsweer vandaag. Wel nog wat frisjes, maar de wegen waren goed berijdbaar. De Pensionado's app rinkelde weer volop 's morgens, verschillende afmeldingen. Toch waren er dit keer 8 rijders present. Piet en Cor uit Montfort, Har uit St. Joost, Henk, Annie en Har uit Echt, Jo uit Susteren en John van het Hingen. Een zwak windje uit het noorden, dus werd er gekozen voor de richting Stramproy. In een lekker, voor iedereen goed te volgen tempo ging het eerst richting Maaseik. Natuurlijk Henk en Har weer op de eerste rij. Achter Maaseik wilde Annie ook wel eens kopwerk doen. Daar wordt je strek van, zeggen ze altijd. Har stond gewillig zijn plaats af, het tempo bleef hetzelfde, dus dit was een goed experiment. Later zou Annie ditzelfde nog verschillende keren uitproberen. Via Stramproy ging het naat Tungelroy en zo naar Swartbroek. De wegen lagen er goed bij en er werd lekker gefietst. Naast Henk kwamen steeds andere mensen, alleen John waagde zich hier nog niet aan. Maar dit zal zeer zeker ook nog wel eens moeten, denk ik. De terugweg ging via Ell naar Grathem en zo naar Panheel. Maar hier gebeurde er iets dat we nog niet vaak hebben meegemaakt. Onze kopman, Henk, kreeg een geweldige inzinking. De spreekwoordelijke hongerklop sloeg toe. Dit geeft aan dat ook Henk maar een mens is, het kan schijnbaar iedereen overkomen. Natuurlijk werd het tempo meteen aangepast en na een Biffieworstje van Piet ging het alweer. Zo brachten we de 2 Montfortanen weer netjes naar huis. Op weg naar St. Joost kwamen we nog twee bekenden tegen die stiekem aan het trainen waren. Wil en Lex proberen op de mountainbike hun conditie op peil te krijgen. Volgens de aanwezige Suisters kunnen ze best aansluiten om 11 uur, het tempo wordt

namelijk altijd aangepast aan de langzameren, al zal dat in het geval van deze twee kleppers hoogstwaarschijnlijk helemaal niet nodig zijn. Via St. Joost kwamen we met 60 km. op de teller weer aan op het Hingen. Ondanks het koude weer kunnen we weer onze gevleugelde woorden aanhalen: "LEKKER GEFIETST"

Het Fluitend Hert

Donderdagmiddagrit 12-01-2017

Catsop.

Waar was iedereen, er stonden ondanks het goede weer maar 4 rijders aan de start. Uit Montfort Geert en Huub en John en Har uit Sint Joost. John stelde voor om naar Catsop te rijden. We gingen via Dieteren, Baakhoven, Buchten naar Graetheide. Vervolgens via het fietspad over het terrein van DSM naar Urmond.

Van hier uit de achterkant Slingerberg omhoog. Toen gingen we richting vliegveld en van hier uit naar de rotonde in Schimmert. Hier rechtsaf richting Spaubeek en Sittard. We volgen de weg over het industrieterrein naar Nieuwstad en Susteren, van hieruit via de Daalweg naar huis. Op het Hingen aangekomen hadden we 67 km gefietst.

Ondanks de pittige tegen wind hebben we met zijn vieren lekker gefietst.

GR

Har van der Vorst.

Rit pensionados 9 januari 2017

Vandaag de eerste rit in het nieuwe jaar.

Ondanks de vele afmeldingen stonden er toch nog 6 rijders aan de start. Annie en Henk uit Echt, Huub uit Montfort en Koos, John en Har uit Sint Joost. Henk stelde voor om via Maaseik over de dijk naar Maasmechelen te rijden, gezien de zuidenwind. We reden via de bekende weg tot aan de brug bij Maasmechelen, hier verlieten we het kanaal en gingen we het fietspad op. Plotseling hoorden we voor de eerste keer dit jaar de bekende kreet "LEK". Het eerste slachtoffer dit jaar was Koos. Met behulp van John en Huub was het euvel snel verholpen. Vol goede moed gingen we over de autowegbrug richting Elsloo, van hieruit richting de haven van Stein naar Graetheide. Via Holtum, Baakhoven Dieteren naar huis.

De afgelegde afstand bedroeg 65 km., aangezien er veel modder op de weg lag wachtte er voor de rijders nog een flinke poetsklus, maar dit hoort er bij.

Over het weer hadden we niets te mopperen.

MVG

Har van der Vorst.

DONDERDAG 5 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

DE KOP IS ER VANAF!!!

Nadat we maandag de rit hebben moeten annuleren i.v.m. het slechte weer, scheen er vandaag een lekker zonnetje. Wel stond er een straffe wind die het toch behoorlijk koud maakte. Toch waren er vandaag 6 rijders die de kou durfden te trotseren. Uit St. Joost Har en John, uit Montfort Hub en Cor en verder nog Annie uit Echt en John van het Hingen. Omdat de wind uit het noorden kwam werd er besloten om richting Stramproy te gaan. De beide St. Joostenaren werden op de eerste rij geposteerd en zo begon de rit. Wel was het goed uitkijken want op sommige plaatsen was het nog behoorlijk glad. Zo maakte Annie op de Laak een flinke zwieper omdat haar achterwiel weggleed, maar stuurvaardig

als ze is wist ze perfect op de been te blijven. Voorzichtig werden de kilometers afgelegd. Het tempo was hierdoor wat lager maar zo vroeg in het seizoen is dat helemaal geen probleem. Via Stramproy en Kelpen ging het richting Grathem en zo verder richting Montfort. Want zoals gebruikelijk werden de twee rijders uit Montfort weer netjes thuis afgezet. In St. Joost namen we afscheid van Har en John, natuurlijk na ze eerst te hebben bedankt voor het kopwerk, de hele rit lang. Met 60 km. op de klok werd deze eerste rit van het seizoen 2017 afgesloten. Hopelijk is het zaterdag goed weer zodat we ook dan lekker kunnen fietsen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 2 JANUARI

WINTER

Met Kerstmis was het nog groen, maar vanmorgen zagen we een prachtige, witte wereld. Daarom besloten de Pensionado's om vandaag maar niet te fietsen. Hoogstwaarschijnlijk zullen er best verschillende mensen zijn geweest die van deze gelegenheid gebruik hebben gemaakt om een mooie winterwandeling te maken. Hopelijk is het donderdag weer goed om te fietsen.